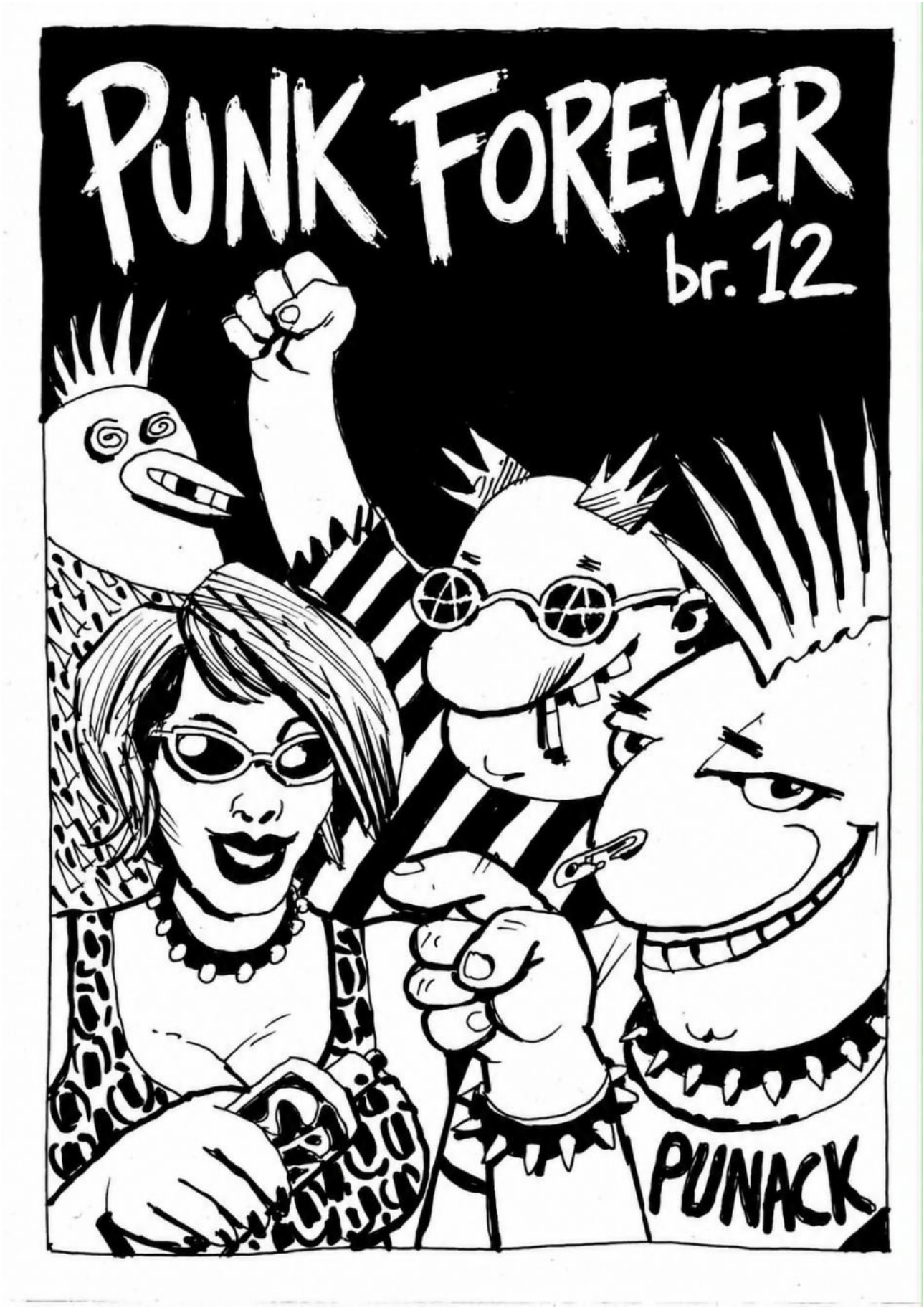
PUNK FOREVER
br. 12
PUNACK

Pozdrav braćo i sestre u punku! Evo navrši se dva meseca kako smo izdali 11. broj i evo nas sa 12.im proširen sa još jednom legendom koja je prišla nama tj.pridružila se našem projektu a to je stara”kajla”fan zinas Predrag Petrovic Petko, hvala mu za sve, textove, intervju, koncerte, recenzije…..Hvala svima koji su pomogli ovaj broj, dali intervjue, hvala Sicku, Guli, Rudolf, Petko, Stasic, Oi the law, Ludwig ludwig, Crno sunce, Milovan, Kaktus, Sedativ, Macak Palanka,Treci poziv, Bakterije, Kaktus, Otvoreni prelom, Debeli precjednik, Vinko za naslovnu…..Vidimo se za 2 meseca!!!!OI!!!!Pišite nam!!!!

predragstosic11@gmail.com

Treći poziv

Mi smo hardcore punk bend iz Pančeva sastavljen od članova koji su, pre svega, drugari u većem delu svojih života, a koji pokušavaju da sviraju muziku sličnu onoj na kojoj su odrasli i koja ih je oblikovala. Četvorica od nas petorice smo još krajem prošlog veka kao srednjoškolci svirali nešto slično, pa je, od tada, dobar deo naših života bio obeležen muzikom i učešćem u raznim bendovima sličnog stila. Zajedničko za sve te bendove je to što su, taman negde na ivici mogućnosti da se profilišu van lokalnog hypa, nalazili volšeban način da se raspadnu, te je oduvek tinjala ideja da ćemo se jednom, nekada, ponovo okupiti u onoj postavi sa početka. To se konačno i desilo početkom 2024.godine i od tada radimo u postavi: Dejan(bubanj), Ivan(gitara), Dejan(gitara), Vlada(bas) i Dušan(glas).
Muzika koju sviramo je nastajala tokom prethodnih desetak godina u glavi našeg bubnjara Dejana koji ju je uglavnom pamtio i čekao priliku da se kompletiraju u neko povoljno vreme i za nju bih smo rekli da je mešavina youth crew bendova melodičnijeg tipa(Gorilla Biscuits, CIV, Uniform choice, Chain of Strength, Dag nasty, Gray area i sl.). Tekstovi su na srpskom jeziku, a teme koje obrađujemo tiču se nejednakosti, lažnih nada, ukradenih snova, ožiljaka iz prošlosti, ograničenosti uma, odbojnoj samodopadljivosti, kao i poruka koje želimo da kroz muziku ostavimo svojoj deci. Trenutno radimo na novim pesmama i kako sada stvari izgledaju, probaćemo da se delimično distanciramo od osnovnog stila i da šansu damo i nekim širim uticajima iz drugih, srodnih vrsta muzike.
U januaru 2025. objavili smo 7 pesama u okviru EP „Velike ideje“, a u februaru 2026. još 4 pesme pod nazivom „Građanine sveta“. Oba EP izdanja su lako dostupna na većini platformi. U zavisnosti od mogućnosti, poziva i interesovanja povremeno imamo svirke i dosad smo imali koncerte u Pančevu, Smederevu, Beogradu i Zrenjaninu.
Za sve informacije možete kontaktirati bend preko FB i IG stranice ili na mail: trecipozivpahc@gmail.com .

Srdjan Knezevic Sicko je uradio intervju sa Sedativom,on je novi saradnik Punk Forever fanzina!Hvala

Standardno na pocetku: kada i zasto ste nastali, ako se uopste i secate nakon toliko godina Znas li moazda ko je sve prosao kroz bend?

Ćiro: Ideja o formiranju benda javila se 1991. dok smo Božo i ja išli u prvi razred srednje škole, a sa radom smo zvanično počeli godinu dana kasnije. Osim mene i Boža na ritam gitari, tu su bili Radak na basu, Arso solo gitara i Pop(ex H?N!, Smudos, Mortuus) na bubnju. Zatim je Pop otišao, pa se ubrzo i vratio kada je Arso napustio bend, a umesto njega stigao Djole (ex Talasi mržnje), da bi potom i Božo prestao da svira. Tako se ustalila postava – Pop, Djole, Radak i ja. Usledili su, medjutim, odlasci u vojsku, najpre Djole, pa Pop, onda je i meni stigao poziv, i to sve za dve i po godine, što je za posledicu ponovo imalo brojne promene. Popa je zamenio Bojan (Totalni promašaj), a onda i Kasa na bubnju, dok je Žućo (Totalni promašaj) preuzeo bas od Radaka. Bend je sa radom prestao u drugoj polovini 90-tih da bi se 20 godina kasnije, odnosno 2018. ponovo okupio kako bi, prema prvoj zamisli, odradio sada već čuvenu svirku sa The Truth, Hoću?Neću!, Mortuusom i Smudosom povodom 40 godina panka i 35 godina hc u Kraljevu. Tu smo bili Djole, Kasa i ja, a na basu se pridružio Nikola (The Truth). Odlučili smo, ipak, da probamo da nastavimo, na drugoj gitari stigao je Vojkan (The Truth) koji je, nakon što nas je Kasa napustio usled privatnih obaveza, na kraju

preuzeo bubanj. I tako, posle svega, postava u kojoj smo od starih snaga tu Djole i ja, a od malo mladjih, ali odavno prekaljenih, Nikola i Vojkan, uspešno funkcioniše već nekoliko godina.

Mislis li da bend moze da prestane sa svirkom i da onda krene opet, ali da ne bude reciklaza, vec nesto sasvim novo i sveze?

Ćiro: Zašto da ne?! Mislim da smo mi uspeli u tome, naročito jer smatram da smo 90tih, za razliku od ostalih sa te čuvene kraljevačke scene, ipak ostali nedorečeni zbog spleta raznih okolnosti. Jednostavno, imamo još mnogo toga da kažemo, da prenesemo poruku, jer se gotovo ništa od vremena kada smo, ispostaviće se privremeno, prestali da sviramo nije promenilo. Radikali su i dalje na vlasti, nenadjebivi smo u čitavom regionu u širenju mržnje i kafansko-stadionskog nacionalizma, primitivci su na čelu kolone svih društvenih struktura, sudbina sirotinje i običnog naroda je u rukama, odnosno u nemilosti, političko-kriminalnih klanova, korupcija je prisutna na svakom koraku. Ovo je druga, potpuno nova faza benda, a iz prvog perioda na koncertima sviramo najviše 3-4 stare stvari.

Mislis li da je lakse tekstove bilo pisati sa dvadesetak godina ili sada nakon par decenija?

Ćiro: Nema neke velike razlike. Da se nadovežem na prethodni odgovor, s obzirom u kakvom okruženju i u kakvim geopolitičkim, društvenim, ekonomskim, a ponajviše socijalnim okolnostima živimo, inspiraciju nije teško pronaći. Ni pre dve-tri decenije, ni sada. Ni akteri se nisu promenili. Ovde, prosto, ne važi narodna „Sjaši Kurta...“, već taj isti jaše i zabija mamuze dok ne crkneš. I još moraš da budeš srećan što si baš ti osedlan. Čini mi se da sam upravo to uspeo da prenesen i onda i sada, i u tekstovima za Sedativ, ali i u tekstovima koje sam drugarski ustupio Totalnom promašaju.

Jeste li ostali na nekoj liniji sto se tice tekstova? A muzicki?

Ćiro: Preciznije je reći da tekstovima i dalje na svoj način seciramo

surovu svakodnevicu običnog čoveka zarobljenog u histeriji sveopšte socijalne nepravde. Pričamo o aktuelnim političkim temama, izrabljivanju radnika, ljudskim pravima, sindikalnoj borbi, medijskoj manipulaciji, ekologiji, prenoseći svoj iskreni stav o anomalijama društva u svim sferama. Svakako smo zreliiji i tekstualno i muzički. Sviramo na način koji volimo i onako kako to umemo, bez da budemo u žanrovskom šablonu. Zapravo stilom kakav su, naravno svako na svoju foru, izgradili kaljevački bendovi 90tih - H?N!, Totalni Promašaj, Smudos i Mortuus, i ostavili snažan uticaj i pečat na regionalnoj sceni.

Sta mislis kako deluje zivotni standard na kreativnost? U smislu da se nema novca da se kupe instrumenti ili da se nema za studio... ili je materijalna situacija clanova benda i drustva u kojem zive nebitna?

Ćiro: Na kreativnost pojedinca ili grupe materijalna situacija uopšte ne mora da utiče, ali je sredstvo koje će, na ovaj ili onaj način, omogućiti da se ta kreativnost izrazi ili čak plasira. Ovdašnji bendovi su svojevremeno svirali na krš (Trulež), sklepanoj, jeftinoj opremi koju su međusobno, drugarski delili i pozajmljivali. To je, zapravo, bila ta kraljevačka scena koja je kroz bendve i druge oblike angažovanog delovanja sve nas ostvarila kao ljude i zauvek povezala prijateljskim, kumovskim i rođačkim vezama. A to je, bar za mene, mnogo dragocenije od muzičkog proizvoda bez obzira da li je zabeležen u skupom ili jeftinom studiju, na originalnoj ili nekoj kineskoj kopiji gitare, ovakvoj ili onakvoj mikseti.

Imas li nekog na pameti od novih bendova da ti se bas sviđa ili preslusavas stare? Postoji li scena?

Ćiro: Nikada mi nisu prijala nabrajanja, izdvajanja, takmičenja i paušalna ocenjivanja na lokalnoj sceni. Ne kontam stvari na taj način jer poštujem i podržavam svačiji rad i trud ako su ispravni i iskreni. Slušam i stare, a volim da čujem i nove, mlade bendove. U minulom periodu najviše sam slušao Krah „Bolesno društvo“, Statico „Absurdity...“, Koridor sa vrh albumom „Kroz pukotine“, nedavno sam nabavio Ex-Cess lp i ep Indikator B... Tu su Peripetija, Neven, Vršnjačko nasilje, Urlik, Majak, Reflection, Otvoreni prelom, znam da sam prilično izostavio, sve dobri ljudi i bendovi vredni pažnje i podrške. Scena je, dakle, prisutna i postoji, a drugo je pitanje zainteresovansti pojedinaca da se uključe. Osim toga, fanzin „Out Of The Darkness“, veoma značajan sa svojom izdavačkom delatnošću, nedavno je izbacio jubilarni 20. broj što je svojevrsni podvig u opštem nestrpljenju za pisanu, štampanu reč, a tu je i iskusni drugar Mačak koji ponovo šiba svoj

„OOPS!“... Da ne zaboravim sve one entuzijaste sa scene koji rade festivale, organizuju koncerte, trude se da bendovima pruže priliku da sviraju, da povezuju ljude... Moram da naglasim da smo nedavno zauvek izgubili Bojana iz Totalnog promašaja koji je pre iznenadne i prerarne smrti započeo realizaciju ambiciozne ideje i iskreno se nadam da će ostali članovi benda uspeti da je završe.

Kako je uticala laka dostupnost muzike na stanje među ljudima?

Ćiro: Iskrena, muzika sa stavom, može uticati na nas da budemo bolji, solidarniji, posvećeniji, da više pažnje obratimo jedni na druge. A njena lakša dostupnost u digitalnom svetu ili obliku, kako god, za mene nikada ni približno ne može da se poredi sa fizičkim izdanjem.

Kako vidis stanje u drustvu uopste u Srbiji, a i u svetu?

Ćiro: U robovlasničkim okovima! A, Srbija? Gebelsvskim metodama, uz podršku secikesa, lopova i razbojnika, ovdašnji vrhovni psihopata svakodnevnim medijskim manipulacijama potpaljuuje ratno-huškački nastrojene, nepismene i primitivne pristalice servirajući im radikalske floskule o obračunu sa „ustašama koje finansiraju studente u protestu“ ili sa „silama mraka koje Srbiju kao ekonomskog tigra žele da unište spolja i iznutra“. A sve ga to, po nesrećniku ponaosob, košta sedvič ili dva, ili po paket sa paštetom, mesnim nareskom, keksićem, upaljačem i olovkom. Sitan kusur za ponizne sluge, dok se ogromne količine novca iz državnog budžeta, i od prodaje oružja i droge, slivaju na račune organizovanih kriminalnih grupa. Jbg, zato Srbija pobeđuje!

- Da ocekujemo nesto od vas i dalje?

Ćiro: Svakako! Nadamo se da će se snimljeni materijal „Živela sloboda“ konačno naći na vinilu iako su se tu stvari zakomplikovale. Hvala na ustupljenom prostoru i izvinjavam se ako sam bio opširan. Ljudi budite zdravi i čuvajte se! Očekujemo vas na nekom koncertu da se vidimo popričamo i družimo! Uzdravlje!

LUDWIG LUDWIG

ZABAVNA TEŽINA

Kruševački gotic industrial duet Ludwig Ludwig nedavno je objavio svoj drugi album *Zabavna težina* za

TIOLI records, za koji su izdali i pre osam godina svoj debi *Popodnevna zabava za ljubitelje žabokrečine.* Poslednjih par godina su bili koncertno aktivni, što im je donelo i veći broj slušaoca i pratioca i širu prepoznatljivost, tako da se album *Zabavna težina* pojavio u savršenom trenutku da zatvori jednu fazu karijere i otvori nov. Na pitanja je odgovarao Saša Ognjanović.

Ludwig Ludwig je nastao iz grupe Katabazija, koja je ostavila solidan trag. Uskoro ćete napuniti deset godina rada, kako su izgledali počeci?

Jula 2016. sam poslao Ljubi elektronsku muzičku podlogu sa nasnimljenom gitarom za jednu pesmu. Pitao ga šta može da peva preko toga. Za par dana on mi je vratio to sa nasnimljenim vokalom, i ja sam bio zatečen, oduševljen. Tako je nastala naša prva pesma - Idu gradom. U podrumu cafe-a Grizzly video spot nam je snimio Nelogični Dejan za pomenutu stvar.To nam je bila energetska injekcija da nastavimo dalje. Naštancovao sam gomilu matrica i gitara i slao Ljubi. Već u oktobru 2016. smo imali prvi nastup u Beogradu (Vrtoglavica). Dugo smo tražili sopstveni zvuk, gomilu pesama odbacili, dodavali nove... i tako je počelo.

Pre Katabazije si bio decenijama u Scarpsima, koji su sinonim za kruševačku scenu. Po čemu najviše pamtiš vreme provedeno u Scarpsima?

Ideju o stvaranju benda sam imao u drugoj polovini 80-ih. Godine 1988. sam skrpio neki krš od gitare i pojačala. U decembru iste godine je moje namere prekinuo odlazak u JNA. Početkom 1990. ja i Ivan Virijević Ika započinjemo saradnju. Bili smo opčinjeni zvukom na relaciji post punk - garage rock. Jula 1990. nastaje grupa SCARPS. Taj bend je bio fenomen u to veme jer niko pre nas u Kruševcu nije svirao punk, alternativni rock ili bilo šta slično. Jedini alternativni bend u drugoj polovini 80-ih u Kruševcu je bio Persijski tepih koji je imao dva objavljena izdanja na kaseti za kuću DID Koper, Slovenija. Bend Scarps je prošao kroz više različitih faza od 1990. do 2014. kada je prestao sa radom. Vreme provedeno u grupi Scarps pamtim po energičnim nastupima uživo, naročito u prvoj polovini ratnih 90-ih. Teško vreme, strepnje od vojnog poziva, a sa druge strane jako dobro posećeni koncerti i publika koja nas prepada na ulici i pita kada će biti sledeći nastup.

Relativno brzo ste došli do prvog albuma Popodnevna zabava za ljubitelje žabokrečine, dok se na Zabavnu težinu, čekalo čak osam godina?

Prvi album smo objavili 2018. za TIOLI records i jako brzo privukli neki krug fanova. Sve se to lepo zakuvalo, i onda, krajem 2019. i početkom 2020. kreće agonija oko korone, moji i Ljubini zdravstveni problemi, pauza do 2022. Ogavna praznina koja je trajala 3 godine. Oktobra 2022. ponovo počinjemo sa radom.

Između dva albuma ste konstantno nastupali i radili i gradili ime, koji su po tebe najbitniji nastupo Ludwig Ludwiga?

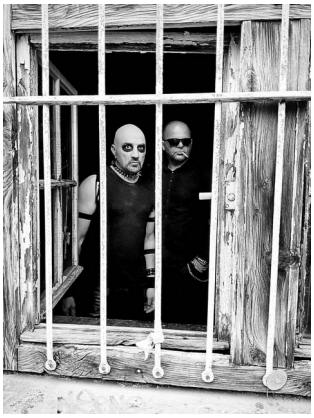

05.07.2024. - Doljevac, Slaughter Art Horror Festival 14.12.2024. - Niš, Livnica 15.02.2025. - Prizren, Kolektiv 01.03.2025. - Jagodina, Svitac 22.03.2025. - Novi Sad, Dark Fest (RKC Matka) 02.05.2025. - Ljubljana, Plac 03.05.2025. - Škofja Loka, AKC Nama 08.05.2025. - Zagreb, Medika, AKC Attack 09.05.2025. - Subotica, Hardwired 13.09.2025. - Beograd, Skate & Art Festival 11.07.2025. - Kruševac, Gnezdo Fest 20.06.2025. - Beograd, klub UNDER 27.09.2025. - Niš, Balkanrock Fest 24.10.2025. - Beograd, Zappa Barka, ispred grupe MIZAR (MK) 29.11.2025. - Kumanovo, Agora Bar 13.12.2025. - Beograd, Kontrapunkt 10.01.2026. - Požarevac, klub KB

Album je producirao Marko Cvetković, a sniman je u AKC Gnezdo u vašem rodnom Kruševcu. Kako je tekla saradnja sa njim i kako si zadovoljan finalnim rezultatima?

Sa Markom imamo savršenu saradnju. Imamo srećnu okolnost da možemo održavati probe i snimanja u AKC Gnezdo. Marko nam je tonac i na koncertima, kad nema druge obaveze. On, Nenad i Nelogični Dejan imaju bend Gnezdo FM, pa često nastupamo u paketu sa njima.

Pošto ste vi bend - dvojac, kako izgleda tvoja i Ljubišina kreativna saradnja?
Kod nas je oštro izražena podela rada. Ljuba piše tekstove, a ja pravim muziku. Aranžmane radimo zajedno. Istu muziku slušamo i nismo nikad imali sukobe oko toga. Naš rad je totalno opuštena razmena energije. Godinama unazad su mi dosadile svađe i rasprave sa članovima bendova oko toga šta i kako treba raditi. Mislim da muziku treba da stvaraju istomišljenici. Ta priča da iz sukoba, suprotstavljanja, nastaje kreativnost, po mom mišljenju je gubljenje vremena.

Ludwig Ludwig od početka ima definisan zvuk, pojavu i scenski nastup. Da li ste do toga došli spontano?

Stvaramo zvuk u okviru post punk gothic industrial terena. Pored toga, jako se kod nas oseća i uticaj YU alternative sa početka 80-ih... Šarlo, Disciplina, Mizar, Paraf, Laibach... Ali ne držimo se strogo nekih šablona. Pustimo da pesma izađe spontano. Ritam sekcija nam je elektronska, ali su moje gitare u većini pesama čist rocknroll. Tako da je uspostavljena neka ravnoteža između elektronike i živog zvuka. A scenski nastup je jako bitna stvar. Ne ide se na koncert samo da se sluša muzika. Koliko je bitan sadržaj, bitno je i pakovanje. Dešavalo mi se da čujem uživo jako dobar bend, ali vizuelno su katastrofa, pa mi tu nešto fali. Mi pričamo o tome. Kako treba da izgleda ono što sviramo ? Ovako Ljuba definiše naš rad: „Zadržavajući ideju i sirovu snagu kroz svojevrsnu šarmantnu melanholiju i zaustavljanje sadašnjosti, kreirali smo muziku za ples u teškim vremenima. "Zabavna težina" je zvučno svedočanstvo modernog otuđenja. Ipak, zaustavljanje sadašnjosti ne treba shvatiti bukvalno; ono je tu radi formiranja budućih naraštaja. Akcenat je na poruci: obrati pažnju, život nije puka informacija.“

Dosta svirate i po Srbiji i po regionu. Kako Kruševac reaguje na vaš zvuk i pojavu? Kakva je trenutna scena u Kruševcu?

U Kruševcu imamo mali krug vernih fanova za koje par puta godišnje, sa zadovoljstvom, održimo koncert, uglavnom u Gnezdu. Najviše publike imamo u Nišu i Beogradu. U Kruševcu, trenutno, aktivni bendovi su Crveni Karton, XI Eleven, Fucktor Reunion, Arson, Stavros, Ukor... ako sam nešto propustio, izvinite, nije namerno.

Da li postoje grupe koje su vas direktno ili indirektno inspirisale i šta slušate ovih dana?

Slušanje muzike oblikuje ono što stvaraš. Uvek kad napravimo pesmu, ja sebe vidim kao konzumenta muzike. Iz tog ugla preslušavam naš rad. Ljuba sluša Deine Lakaien, Einsturzende Neubauten, D.A.F., Luna, La Strada, Disciplina Kičme... Ja slušam Clan Of Xymox, Jesus And Mary Chain, Sisters Of Mercy, The Cult, Stooges, Motorhead...

Mada ovaj album više izgleda kao zatvarenje jednog kruga i dela karijere koji je iza vas, kakvi su vam planovi za predstojeće mesece?

Za sada, imamo najavljene nastupe u maju 2026. (Niš, Beograd). Za treći album već imamo pola materijala, i nadamo se da ćemo ga objaviti do kraja ove godine.

Intervju uradio Stale

Mogli bi da krenemo s onim standardnim, Vuk svira tamo, Endi ovamo, Ivana je pevala tamo, Bojan... Ipak, bolje ne. Milovan je mlad bend, koji ne čini baš omladina. Stacionirani su u Novom Sadu, koncertno su aktivni od sredine 2025. Vešto surfuju između panka, garažnog rokenrola, usudio bih se reći i grandža. Sam bend se baš i ne može staviti uz jednu žanrovsku odrednicu. A i...ko šiša žanrove. Muzika ti ili prija ili ne. Oni u tekstovima vole i kritikuju, ukazuju na ono što im smeta, ono što im prija, a muzikom to vešto uspevaju da isprate.

Iza sebe imaju jedan demo snimak, dvocifren broj nastupa I prošlog petka je izašao prvi singl sa predstojećeg albuma pod imenom “Ljubav”.

Muzika: Andy Stevens, Bojan Bačkalić, Vuk Čuvardić, Ivana Cvejin
Tekst: Ivana Cvejin
Aranzman: Bojan Bačkalić, Vuk Čuvardić, Andy Stevens, Ivana Cvejin
Producent: Uroš Milkić
Snimatelj: Uroš Milkić
Mix/master: Uroš Milkić
Izdavaci: Pop Depresija-Geenger records.
Album izlazi nekad na jesen.

Evo upravo smo se vratili sa novog festivala “Fran fest” koji se održava u mestu Draž u Baranji, na prelepom imanju. Festival je pokrenut u čast prerano preminulom Franu Kovačeviću, sinu organizatora. Svirali smo trećeg, tj poslednjeg dana festivala i uprkos nenormalno visokim temperaturama proveli smo se valjano, popili lepog belog vina, najeli se preukusne hrane, družili se sa ekipom do kasno u noć (čitaj do 1 ujutro) i zatim nazad na surovi beton. Ukoliko festival bude nastavio sa radom i sledeće godine, obavezno ga posetite, jer vredi.

1. Kada ste počeli s radom?

S radom smo počeli davne 1995. godine, bili smo 5. razred osnovne škole. Neplanirano, iz želje da isprobamo nešto novo i da pokušamo svirati kao bendovi koje smo svakodnevno slušali.

2. Prve postave i ostali članovi koji su prošli kroz bend?

U počecima je bilo nekoliko promjena, ali s ozbiljnijim radom smo započeli u postavi Kanoti (gitara, vokal), Šavija (bas, vokal) i Marac (bubnjevi), s kojom smo 1999. godine imali i prvi koncert u našem gradu, Čakovcu. Krajem te godine dolazi do promjene, prekidamo suradnju sa Šavijom kojeg zamjenjuje Jakšić (vokal) i u toj postavi (Kanoti, Marac, Jakšić), bez basista, imamo nekoliko koncerata. Ubrzo shvaćamo da to baš i nije dovoljno, pa početkom jeseni 2000. godine u bend dolazi Matjašec (druga gitara) a poslije i Kemač (bas). Krajem 2004. godine dolazi novi vokal (Šarić) i u toj postavi sviramo dan danas.

3. Vaši muzički uzori, bendovi?

Nemamo neke uzore jer u bendu svi slušamo različite žanrove punka, a i ne želimo biti ničija kopija. Sviramo svoju vrstu punka pa tako imamo spore, brze i još brže pjesme (hehe).

4. Tko je dao ime benda i zašto baš Bakterije?

Ime benda je nastalo po crtiću koji se u to vrijeme (sredinom ’90-tih) vrtio na TV-u, zvao se 'Moje tijelo' i u njemu su negativci bili bakterije.

5. Koliko imate iza sebe albuma, singlica, demo snimaka itd.?

Prvo smo snimili 2002. demo album 'Kaj pa(n)k te brige?' u dnevnoj sobi legendarnog punk bubnjara iz Čakovca, Strije koji trenutno svira u bendu Dead Dog Summer. Zatim 2005. godine snimamo 3 pjesme u našoj tadašnjoj prostoriji za probe, a onda slijede prvi album 'Zajedno smo jači' 2008. godine, drugi album 'Dižem svoj glas!' 2012. godine i treći album 'Raspad sistema' 2019. godine. Bilo je tu i nekoliko kompilacija. Ove godine snimili smo tri pjesme povodom 30. obljetnice benda i ako bude sve po planu, do kraja godine bit će i novi album.

6. Koncerti – koje biste izdvojili kao neki vaš najbolji ili poseban koncert kao i s kojim bendovima ste imali dobru svirku?

Koncerti koje bismo izdvojili su naravno sa punk legendama The Exploited, GBH, The Causualties, U.K. Subs… Ali općenito su nam svi koncerti dragi jer uvijek bude dobra vibra, od organizacije i bendova do aftera.

7. Kakva je punk scena u Hrvatskoj i kako gledate na scene u ostalim gradovima?

Zadnjih par godina je scena u Hrvatskoj u uzlaznoj putanji. Bendova je sve više, kao i prostora za svirke. Puno je mladih koji su se bacili u organizaciju koncerata i onih
koji posjećuju koncerte i podržavaju scenu na razne načine. Svaki vikend je u nekom gradu svirka, a i broj festivala koji se organiziraju kroz ljeto je sve veći, tako da sadržaja definitivno ima. Veseli nas što se, osim u velikim hrvatskim gradovima, pojavljuju i koncerti u malim sredinama, unatoč poteškoćama na koje nailaze prilikom organizacije zbog stereotipne i konzervativne okoline.

8. Koje biste izdvojili bendove, kako u Hrvatskoj, tako i iz regiona, koji imaju pozitivan utisak na vas i s kojim bendovima bi voleli da svirate iz ex-Yu?

Teško je izdvojiti neki određeni bend, s obzirom na to da ima stvarno puno dobrih bendova koji aktivno sviraju. Kroz sve ove godine koje sviramo dijelili smo binu s puno bendova, od velikih do onih koji su tek počinjali svirati i svaka je svirka donijela nova poznanstva i često oduševljenje kad otkriješ neki novi bend.

9. Jeste li zadovoljni vašim albumima do sada i koji je po vama najbolji vaš album?

Zadovoljni smo sa svakim albumom jer u vrijeme snimanja mislimo da je to najbolje od nas. Istaknuti možemo naš zadnji album 'Raspad sistema' jer je produkcijski najbolje snimljen.

10. Tko piše tekstove i muziku?

Tekstove pišemo mi i naši prijatelji. Dosta tekstova je napisao frend Krajcer (Kraykulla webzine), a dosta mi napišemo zajedno na probama. Muziku rade bubnjar i basist pa na probama svi razrađujemo pjesme.

11. Planovi za budućnost?

Planiramo snimiti novi album ove godine ili barem iduće, i barem jedan video spot.
12. Imate li pozive iz Srbije za koncerte i s kojim biste bendovima svirali ovde?

Zasad nismo imali poziv za svirku u Srbiji, a za bendove nije bitno – neka prvo stigne poziv 😊
13. Za kraj, vaša poruka čitateljima fanzina Punk Forever ali i svima koji slušaju punk, hc itd.?

Idite na koncerte i podržite organizatore kako bi se isti nastavili organizirati. Kupujte merch od bendova jer većina na taj način financira snimanje albuma i opremu. Budite svoji i vidimo se na svirkama! INTERVJU URADIO GULI SVILAJNAC!!!!!

Hvala Staletu za Intervju sa HC bendom Crno sunce!!!!!

01 Nedavno ste objavili obradu Atomskog Skloništa i pesme Saznao sam dijagnozu. Povod da obradite upravu tu pesmu je više nego tužan, više bitnih ljudi sa scene je nedavno preminulo.

Da, povod je veoma tužan i emocionalan. Ceo proces rada na pesmi je dugo trajao i prožet je veoma bolnim iskustvima i situacijama. Uradili smo i spot za pesmu, gde smo najviše pomenuli naše prijatelje Radeta i Tozu, ali pesma je posvećena svim ljudima koji se bore ili su bitku izgubili, kako se u spotu kaže na kraju.

02 Postojite već desetak godina. Na neki način ste počeli da svirate kada se Punished zaustavio. Šta je bila početna ideja i kako su prošle prve godine rada do izlaska debi albuma?

Kao što si i rekao, Punished je prestao sa radom, ekipa se razišla, svako na svoju stranu. Vojo je prešao u KBO, Nikola se odselio za Nemačku, tamo se isto bavi muzikom u technical death metal bendu Selfdevoured, Vlado je totalno izašao iz priče bendova i pravljenja muzike, a meni su ideje i dalje dolazile, pesme su se gomilale, tako da sam rešio da probam da ih nekako snimim, makar kroz neki projekat.
Razgovarao sam sa Sojom o toj ideji, on je preslušao šta sam imao i onda predložio da malo promenimo pristup, jer moja tadašnja ideja je bila da se svira neki brutalni old school thrash metal. Otprilike je to trenutak kada je rođeno Crno Sunce (Soja je dao ime bendu, pošto se on bavi astronomijom i taj termin znači crna rupa).
U početku smo samo hteli da tih nekoliko pesama što smo imali pretočimo u neki audio nosač i da to bude to, međutim kako se rad na pesmama razvijao, pojavila se potreba da se ekipa proširi sa još muzičara, tako da je doneta odluka da probamo da osnujemo bend i da vidimo gde će nas sve to odvesti. Mnogo je Kraljevačkih muzičara sa hard core scene prošlo kroz bend dok nismo napravili neku stabilnu postavu koja je mogla da privede rad snimanja albuma do kraja.

Glavna ideja vodilja nam je bila da ne žurimo, nego da svaki detalj dovedemo do savršenstva i da sve ideje isprobamo pre nego što odlučimo koja verzija pesme ide na album.

03 U odnosu na Punished, došlo je i do promene zvuka. Kako radite pesme? Da li one nastaju na probi ili ih donosite gotove i samo uvežbavate?

Verovatno jeste došlo do promene zvuka, što je i normalno, mada u mojoj glavi to zvuči kao nastavak Punished-a.
Rad na pesmama se razlikuje od albuma do albuma i proces je zaista dug i nekada dosta iscrpljujuć. Ideja za pesmu se polako razvija nekada i po više meseci, a nekada i godina, pre nego što se dođe do neke prihvatljive verzije koja može da se predstavi bendu. Onda ko god ima neku ideju može da je predloži da se pesma promeni, unapredi. Onda se sve to isprobava na probama, snimaju se demo snimci, preslušava se, pa onda se ponovo menja i tako proces traje dok ne budemo zadovoljni sa rezultatom. Onda se ta verzija ostavi neko vreme, da „odleži“, pa se vratimo opet sa svežim ušima da osetimo šta smo uradili. I tako se proces ponavlja dok ne dobijemo pesmu koja je skroz gotova i spremna za snimanje.
Ovaj proces nije toliko dug za sve pesme, neke se brže urade, a nekima treba više vremena, ali u suštini ovo bi bio neki uprošćeni algoritam po kome se radi u Crnom Suncu.

04 Punished je bio deo slavne KV scene i iza sebe je ostavio ceo niz sjajnih albuma. Kako se sećaš tih vremena, pre svega 90-ih kada ste maltene izdavali jedan album godišnje?

KV scena u tom periodu je bila, čini mi se, motor celog undergrounda u Srbiji, pored Beograda. Ta energija se osećala, i nije mogla da se ugasi uprkos pokušajima da nam se stane na put. Uvek smo nalazili način da sprovedemo naše ideje u delo i rezultati su bili fantastični, sobzirom u kakvim smo uslovima svirali i snimali. Ali tada smo bili još uvek deca, koja su samo mislila o muzici i nismo imali nikakve druge veće obaveze, sve je bilo usmereno ka tome.
Sada je situacija drugačija, pored muzike svi imamo porodice, poslove, i mnoge druge obaveze koje idu uz godine. Malo su se i ukusi promenili, standardi su drugačiji, tako da se sada rad na albumu protegne na više godina. Ali bitno je da je želja za muzikom i dalje tu i da se pesme i dalje prave, tako da će se još pričati o KV sceni, nadam se, dugi niz godina koje dolaze.

05 Devedesetih ste albume snimali maltene za jedan dan, danas taj proces traje maltene godinama. Uporedi te dve krajnosti i reci nešto više o snimanju aktuelnog albuma.

U prethodnom odgovoru sam pomenuo da su se standardi promenili, kao i ukusi publike, a i samih muzičara. Album i sada može da se snimi za dan, ali rezultati neće biti baš zadovoljavajući i to sve može da se negativno odrazi na budućnost benda.
Naš moto, dok je Punished postojao, je bio da se pesme uvežbaju do savršenstva na probama, tako da kada dođe dan kada se snimaju instrumenti za album, sve se maltene uradi iz prve, bez potrebe za vraćanjem, nasnimavanjem i seckanjem. Onda je ostajalo više vremena za mix i sređivanjem konačnog zvuka albuma, mada smo i tu išli prebrzo.
Taj princip i sada važi u Crnom Suncu, i tome se rukovodim kada se spremamo za snimanje albuma. Sve mora da bude uvežbano i spremno, nema sređivanja rifa kada dođe snimanje, ili uvežbavanje dela, to je trebalo da se uradi na probama ili kući kada se vežba za snimanje. Samo se za vokal ostavlja više vremena, jer to je instrument koji ima zamor i mora da bude svaki put svež pre snimanja.
Tako smo snimali oba naša albuma, i kada se pogleda, ceo proces koji je zavisio od muzičara i producenta je bio dosta brz, ali smo imali pehove što se tiče pevača, pa se zbog toga snimanje albuma previše odužilo.
Za aktuelan album TON 618 snimanje se odužilo jer nismo imali pevača koji bi mogao da iznese ceo album na zadovoljavajući način. Muzika je bila brzo snimljena i ceo mix završen, dok vokali

još uvek nisu bili snimljeni. Probali smo sa nekoliko pevača, ali smo na kraju zamolili Stoleta (Oathbringer, Motorcharge), da nam ponovo otpeva ceo album. Ceo proces snimanja vokala je bio dosta brz ali su rezultati na kraju odlični, brutalan i čvrst vokal koji se odlično uklapa u muziku.

06 Dosta ljudi je prošlo kroz bend. Predstavi aktuelnu postavu, ali i ljude koji su ranije bili deo Crnog Sunca.

Trenutna postava benda je Slaviša – vokal, Branko – gitara, Andreja – bas, Filip – bubanj. Ritam sekcija je iz Kragujevca, rođena braća su u pitanju, ja sam iz Kraljeva, a Slaviša je iz Trstenika. Prethodni vokal je bio Stole iz Kragujevca, koji je snimio oba albuma, Slaviša je došao u bend tek posle završetka snimanja.
Još jedan čovek koji je bio pre u bendu je Soja, jedan od idejnih tvoraca benda, koji je još prisutan u radu benda, iako ne svira sa nama više. Sada je trenutno u alternativnom metal bendu Zenth koji privode kraju rad na prvom albumu.
Tu je bio i Rade Terzić, kome je i posvećena obrada sa početka interviju-a, sa kojim je bend zvučao savršeno u gitarskom i melodijskom delu. Sada je tu praznina koja teško može, ako je ikako moguće, da se popuni.
Nemanja je bio na bubnjevima i on je čovek koji je ostavio dubok trag u bendu, njegove bubnjarske bravure su legendarne. Posle nas je osnovao odličan alternativni hard rock bend Glog gde svira gitaru i peva.
Pored ovih ljudi, tu je bilo još dosta ljudi sa kraljevačke underground scene, od kojih mogu da pomenem Prća, Dumbeta, Dejana i Džokija, koji su se duže zadržali i dali neki pečat u svom radu u bendu.

07 Puno svirate i vrlo ste koncertno aktivni. Koje su vam svirke ostale u najlepšem sećanju i kako danas izgleda turirati po Srbiji sa autorskim bendom?

Svaka svirka sa Crnim Suncem ima svoju posebnu priču, nekada sviramo pred punim klubom, a nekada bude jedva dvocifren broj slušalaca. Ali bez obzira da li je klub pun ili prazan, mi dajemo sve od sebe.
Svirka koja mi je ostala u lepom sećanju je Ludi Rakun fest iz 2023. Odlična postava benda, fenomenalna publika, zvuk na vrhunskom nivou. Tu su još i svirke u Užicu i Kragujevcu 2025. Odlična publika, zvuk fantastičan, hemija u bendu savršena.
Baš kako si i rekao za svirke po Srbiji, turiramo motor na max, a prostora za svirke sve manje i manje. Situacija nije baš sjajna, prostora za autorske bendove je sve manje na klupskoj sceni, većina lokala se odlučuje za cover bendove, i tu nema zamerke, niko ne živi od metala i undergrounda u Srbiji. Na nama je da se borimo i pokušamo da prezentujemo rad benda što više možemo. Ali sve u svemu, sve je čista ljubav i entuzijazam, ako budemo na nuli srećni smo.

08 Mada se vodite kao bend iz Kraljeva, što i jeste, članovi su vam iz raznih okolnih mesta. Kako to funkcioniše u praksi? Probe, studio, koncerti...

Kao što ste pročitali u prethodnom odgovoru, pola benda je iz Kragujevca, onda je tu i Trstenik i Kraljevo. Odlučili smo da probe imamo u Kragujevcu, uglavnom u Češnjak studiju kod legendarnog Vuje (koji je još jedan čovek koji nam pomaže u našem radu). Jednom nedeljno ili svake dve nedelje se skupimo, i prođemo pesme koje spremamo za svirke. Na probama se uglavnom uvežbavamo kao bend i radimo na detaljima, dok pesme mora da se nauče kući, tj mora da se uradi domaći zadatak pre probe.
Snimanja sa ovom postavom je za sada bilo samo na trenutnom singlu, bubanj snimljen u studiju u Češnjaku, onda gitare snimane u mom studiju, kao i vokal, bas gitara u trećem studiju u Kragujevcu, i onda sve miksano kod mene. Ovo je prva pesma koja je smiksana i skoro cela snimljena u bendovskom studiju. Možda sledeći naš album budemo radili skroz u našem studiju.

09 Kakva je scena danas u Kraljevu? Ima li podmladka?

Kraljevačka scena nije baš kao što je bila pre, ali se i dalje drži. Imamo stare bendove koji su malo podmlađeni, kao što je Sedativ, koji izdaje albume i ima svirke, pa onda Smudos koji planira novi materijal, i Totalni Promašaj koji se vratio, ali zbog skorašnje tragedije gde im je preminuo Bojan, gitarista i vođa benda, mislim da oni više neće biti aktivni dalje. Tu je i bend Zenth, sastavljen od veterana KV hc i metal scene, uskoro će im izaći novi album. A totalno mladi autorski bendovi su Ethernum i Fearless, koji imaju dosta uspeha, i nadam se da će uskoro imati svoje albume, pored autorskih singlova koje su izbacili. Kao što se vidi, scena nije umrla, ima bendova, ljudi se trude, međutim, nedostatak mesta za live nastupe autorskih underground grupa u Kraljevu čini da situacija izgleda mrtva i da nema pomaka.

10 Možeš li izdvojiti albume i muzičare koji su uticali na tebe i formirali te? Tvoj staž na sceni je duži od trideset godina.

Kao prvi bend je AC-DC, čvrsti rifovi i ritam koji melje ne mogu bilo koga da ostave ravnodušnim. Highway to hell je album koji mi je pokazao kako treba da zvuči bilo koji bend koji želi da se čuje. Metallica ... And justice for all i Black album, koji su mi pokazali da bend može da svira ultra kompleksno, ali i dosta svedeno i da svaki put zvuči novo i sveže. Tu je i genijalnost Dimebaga koji je pokazao da gitara može da se svira na drugačiji način od standardnog načina, i lucidnost Chucka jer je death metal približio široj publici, bez kompromisa sa zvukom. Ne mogu da ne pomenem Anthrax, SOD i Biohazard koji su smixali hard core i metal i pokazali da sve može da zvuči odlično, kako god da se pravac zove. Slayer me je naučio da thrash metal mora da bude brutalan i da konstantnost ne mora da bude dosadna, nego da možeš svaki put da zvučiš sveže iako si u istom pravcu muzike i ne pristaješ na kompromise.
Nisam zatvoren ni za druge stilove muzike, od Manowar-a do Pearl Jam-a i sve između, ako je iskreno i dobro, može da mi privuče pažnju.
Kada reče trideset godina, to je baš mnogo, ali meni se čini kao da sam tek juče krenuo u ovu priču.

11 Za kraj, kakvi su planovi benda i radi li se na novom albumu paralelno sa promocijom aktuelnog.

Planovi uvek postoje, samo je pitanje kakva će realizacija da nam bude. Za sada ide sve po planu, izbacili smo singl, sledeće je da objavimo na našem youtube kanalu krajem juna live koncert od prošle godine sa Arsenalizacije, sve je već spremno.
Onda za jul planiramo da pokrenemo naš web sajt, što je sramota što nije odavno urađeno, ali šta je tu je. Za avgust bi objavili live koncert sa Ludog Rakuna iz 2023, koji je već smiksan, samo se sada radi na video delu. I onda za septembar da se izbaci singl, nova pesma sa novog albuma koji se polako sprema.
U međuvremenu radimo na update postave, tj da je pojačamo malo i da imamo svirke koliko god je to moguće. Čeka nas vrelo i vredno leto.

Intervju radio Miroslav Stasic Stale

INFO

KAKTUS

АнархоПунк-Битола-Македонија

Јуни 2003 се оформио бенд прво ако комбинација из Битола и Охрид....првично у бенд вокал је био Горан једини из битола,Исо и Чоле гитаре,Цане на бас и Поп на бубњеве...

први наступ бенда био у Битољ на битолски рок хепенинг где су наступиле са преработке од Cockney Rejects,DOOM,Protest.....
2004 20 март бенд свира на Ундерсан фестивал у Охрид....онда у април на Рок Фест традиоционална манифестација у клубот Вулкан во Скопје...
12 февруари бенд наступа на Вива ла Рок фестивал во Струга заедно со легендарните FxPxO и са Лоши Деца....

21 август 2005 година бендот снима 3 пјесме... 12 години,Кактус и Политички Избори.....

2006 година наступају заједно са пунк бенд Дојка и легендарни МИЗАР у струга...

бендот свирси во тој состав једна една до две године па се распаѓа.....

2012 година бенд опет се састаје ,али овај пут са чисто Битолски састав...

Вокал остаје Горан,на гитара се приклучује Стефан-Гули,на бас гитара Александар-Кршо и на бубњеве Никола-Снупи..... 27 октобар исте године наступају са тај сатав на Панк Ричарџ фестивал во битола заједно са New Police state,Defetk,Nova Generacija,Disease,Лоши Деца і PEZ.....

1 Децембар 2012 године снимају још неколико синглова и наступају на 1 децембар исти дан у КОД бар у Битољ заједно са Тотално Опуштање из Скопје и Аутор из Охрид....

2013 година на 16 ај бенд свира у струга као гост краст панк бенда из немачке Руинс ...
13 јули иста година радимо трети по ред панк речарџ фестивал где наступамо заједно Аутор из Охрид,Disease из Скопје, Disclass -Скопје,new police state-Скопје .....

Након тога иду још неколико концерта у **Б**итољ и Скопје па бенд ради мала пауза је гитарист иде за Аустралија....

2016 година свирају у Скопје у клуб Хавана заједно са Шанк из загреба и још један стари легендарни пунк бенд No Name Nation из скопје.....након тога свирају у битола на пунк анд треш фестивал заједно са треш метал бенд из Битола Scullcrush и познати ои пунк бенд из Никшич Панкреас.....

2017 година басист бенда Александар-Кршо самостално ради још један фестивал у скопје Пунк Фест ...дводневни фестивал где су наступиле много бендова из македоније и како Дефект,Дисклас,Комунална Хигиена,New Police State,Disease, ...како и Dishumanity из Крагујевац....Битов терор из софија бугарска. Anti Future из софија, Toxic Minds и Human Slaughter из грција итн.....
након тога следе још неколико коцерта у скопје са дбро познатим крат пунк бенд из грчке Procrastinate и Shell Shock-треш метал.....у клуб Shadows у Скопје...касније и исти клуб на 30.09.2017свирају и са Црвени Картон из србија....Фестивал се догодио две године са редом 2017 и 2018 године са бендови из македонија србија,грција и бугарија.... бенд свира и у Кочани са Пракопа из Србијае,па још неколико концерата у скопје и Битола са бендови из англија Poisonous Cunt-манчестер и Flowers of flesh and blood-Манчестер...
Заднји концерт ради на 13 фебруар 2023 година у Битола са Хајка млад пунк рок бенд из Скопје....има ту и још бендова и концерте како из македоније и сусједсву којем се немогу сад сетити,хочу да поздравим све бендове које су нам изашле и сусрет и угостили нам исто тако и оне које си били наши гости било и Битола или Скопје оне које сам поменуо и оне којем се немогу сетити сад.....Македонска пунк сцена није тако велика,али ипак се можемо похвалити да и од овако мала земја изашли су доста бендова које вреди преслусшати...бендови као... Пад Бизантије,Бадмингтонс,Но Наме Најшн,New Police State,FxPxO,Лоши Деца,Дефект,Дисклас,Disease,Новиот Почеток,Паркети,Спанк,Морбид Стингс,Дископс итн….
Бнед сада ради пауза јер гитарист се моментално налази у аустралија....прошло лето кад се вратио урадили смо неке пробе и спремили материјал за сниманје албум.....снимачемо два албума,један од 9 и други 10 песама.....
Надамо се да ово лето кад се врати Гули-гитарист бенда, коначно уродиче са плод сав наш труд и да коначно изаце не један него два албума одједном.....поззз од битола....Александар-Крш...Басист бенда

Intervju uradio Preza!

1.Oi!oi! Drugari!
“Oi, oi, oi, chosen few. This is what we think of you.“ Ha ha ha ha Cao!

2.Ko je bio kum benda i ko je rekao”Ej ajde da sviramo sve najbolje OI! pesme stranih bendova”?
Mara i ja (Dača, gitarista) smo imali neki bend koji je, ne tako često, nastupao sa obradama ex yu – new wave bendova. Par puta dok smo čekali bunjara u studiju na probi smo se zajebavali svirajući nešto od Blitz, Cockney Rejects, PTTB... pa nam je palo na pamet da bismo mogli možda da napravimo bend koji će svirati stari dobri Punk Oi.
Nije prošlo mnogo vremena Mara je kontaktirao Raleta (ex Hogari & Direktori), Rogu (Šaht) i Džonija (ex Antifrizz) i predložio im akciju, gde opet nije prošlo mnogo i zakazali smo prvu probu na kojoj se već videlo da je to to.
3.Ja jedino poznajem Rogu koji je drugi vokal i Maru iz Šahta, Direktora kada koje je to godine počelo?
Pa eto, sad poznaješ i nas- Dača (gitara), Rale (bubnjevi) i Džoni (vokal). Bend je počeo da roka krajem 2021. i prvu svirku smo imali u URMUS-u, za najbližu ekipu.
4.Sta sve obradjujete, jel ono na čemu ste odrastali? Koje bendove obradjujete?
Kada kažeš obrada, meni uvek padne na pamet da to neko nešto svira na svoj način... Mi sve sviramo u originalu. Ne interesuje nas mogo je li bend koji sviramo levičarski, desničarski, ovakav, onakav... Vozi nas ritam i mjuza najviše, melodija, ono kad je stvar jaka, pa taman bila ona i “I don`t Like You” od Skrewdriver -a. U suštini nemamo neke desničarske bendove na set listama. Najviše je to Cockney, Business, PTTB, Cock Sparrer, Angelic Upstarts.....ima zaista dosta toga.
5.Da li I Vi imate problem kao I Saht nazivajuci ih nacistima I zabranjeni su im nastupi po Hrvatskoj? Ne razmišljamo mnogo o tome. Neka misli šta ko hoće. Što bi Drakula onomad lepo pevao: “Došli smo da se zezamo, a ne da se bijemo, mi smo tu da sviramo, i sa vama pijemo.“
6.Maro,brate,jel ima nekakve sanse da Direktori ponovo zasviraju?
Nema. Jebiga. Bilo je lepo...
7.Sem oi! Sta se sve slusa u bendu od muzike?
Ma svako od nas ima svoj neki široki spektar mjuze. Ima tu raznih frikova hahaha
Bukvalno i klasična muzika! Ali jedno nas najviše i najjače spaja a to je PUNK OI!
8.Koliko kapiram vi ste cover band da li planirate da se polako pretvorite u autorski bend koji ce snimiti demo I predstaviti se publici?
Bilo je nekih razgovora u bendu da se počne sa nekim autorskim radom, ali za sada smo fokusirani na ovo.
9.Koliko ljudi dodje na vas koncert?
Ne znam, zavisi gde sviramo. Ako je to URMUS onda i ne reklamiramo mnogo svirku da ne bi napravili problem, jer tamo staje stotinjak ljudi. Ako je to npr FEST onda možda 150-200.
U suštini boli nas kurac da li će doći 20 ili 1220 ljudi jer nam je svakako do jaja. Svaki naš istomišljenik koji dođe na svirku vredi kao 100 koji idu na koncert npr Bajage hahahah
10.Gde ste I sa kim ste do sada svirali?
Svirali smo u URMUS-u, Kuglašu, Festu, Zappa bazi, u Pragu (ne secam se imena kluba)...
A svirali smo sa bendovima: Glavom bez obzira, Mrka kapa, Napalm Job, Midoli, Terrier, NBG, Blbcotlouk…..

11.Planovi za buducnost?
Nema planova za buducnost. Buducnost je sad. Ko ziv ko mrtav.
12.Nezaovilazna stvar fanzini citate li ih jeste culi za Punk Forever?

Iskreno slabo citam(o) fanzine i bilo sta tog tipa, vec smo matori za te stvari... Videces hahahhah 13.Jasna poruka za kraj razgovora?

Uzivajte ljudi u svakom novom danu koji ugledate. Manje hejta - više ganje i piva.

It's Up to You !

Stripovi u fanzinima na primeru subotičke punk scene

Subotička fanzinaška scena od početka osamdesetih pa sve do prve decenije 21.veka objavljivala je u fanzinima stripove kao i pojedinačne strip-table. Ti stripovi su bili angažovani, prožeti društvenom kritikom, antiratnim stavovima, borbom protiv ekstremizma desnog i levog političkog spektra, protiv konzumerizma i autoriteta. Kroz nekoliko kadrova autori su uspevali da prikažu apsurd svakodnevice, besmisao birokratije ili otuđenost modernog života. Njihov jezik bio je direktan, neki bi rekli i sirov, crtež često namerno grub i neispeglan, ali upravo je ta neposrednost davala stripovima snagu i autentičnost.

U svetu punk fanzina na globalnom nivou strip nikada nije bio samo ukras i slučajna pojava da ispuni prostor između tekstova i fotografija bendova. On je predstavljao jednako važan oblik izražavanja – brz, direktan i oslobođen svih pravila koja nameću izdavači, tržište i zvanične institucije. Kao i punk, strip u fanzinu nastao je iz potrebe da se nešto kaže odmah, bez da se od nekog traži dozvola i bez cenzure urednika i, još važnije – bez autocenzure samih strip autora. Vreme je pokazalo da je

autocenzura, strah autora da li je to što stvara politički korektno, kao i konformizam – nešto što potpuno razara kreativnost.

Fanzini i omladinski časopisi i strip-samizdati istovremeno su bili i prostor za eksperimentisanje i razvoj mladih umetnika. Mnogi autori iz Subotice i okoline koji su prve radove objavljivali na fotokopiranim stranicama lokalnih fanzina i omladinskih listova kasnije su postali priznati strip-crtači, ilustratori i grafički dizajneri. Upravo je DIY scena omogućila stvaraocima da pronađu sopstveni izraz, da traže sebe, menjaju stil i razvijaju se bez uredničkih ograničenja i tržišnih očekivanja za nekom brzom zaradom.

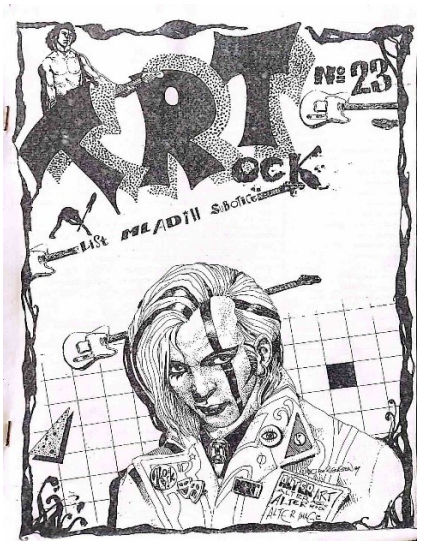

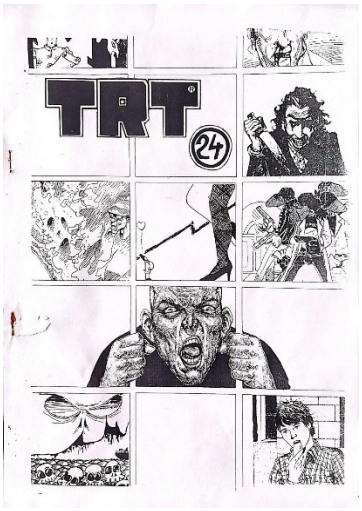

Osim lokalnih punk i alternativnih fanzina „Zašto baš mi”, „Vrisak Hirošime“, „Batschka Tribune”, „Ples slomljenog dupeta na vetru”, u Subotici je i lokalni omladinski list „TRT” od sredine osamdesetih sve do početka devedesetih okupljao talentovane strip-crtače koji su sarađivali sa gorepomenutim lokalnim punk fanzinima i strip-samizdatima. Glavna urednica ovog srednjoškolskog lista bila je Vesna Calić koja uređivanje posebnih strip-izdanja prepustila samim strip-autorima. Osim posebnih strip-izdanja gotovo u svakom broju je bila makar neka strip-tabla. Taj je omladinski list besplatno deljen u srednjim školama i u tadašnjim omladinskim organizacijama i tiraž je išao i do 550 primeraka. Išao je iz ruke u ruku pa je broj čitalaca prelazio i 2000. Tu su svoje radove, koji se nisu svodili samo na stripove već i na recenzije koncerata i analize punk i alternativne scene, objavljivali i Damir Pavić-Septic (Harmonija haosa), Mirko Stoilkov-Mirčez (Proces, Giuseppe Carabino, Ludolf Neum), Leo von Punkerstein (Allegro, Džukele, Goblini), Damir Šmit, Siniša Nimčević, Antonin Križanić, Oto Oltvanji, Sale Marijanušić, Slobodan Tričković i mnogi drugi. Neki od njih su danas priznati strip-crtači i SF pisci u evropskim okvirima.

Stripovi u punk fanzinima funkcionisali su poput tekstova pesama punk bendova – kratko, jasno i bez foliranja. Kao što pesma traje dva minuta i udara pravo u glavu, tako i strip od jedne ili dve stranice može da prenese poruku snažnije od dugih analiza. U stripovima subotičkih autora humor, ironija i sarkazam bili su omiljeno oružje, a čitaoci su u njima lako prepoznavali neka sopstvena iskustva.

Danas, u vremenu digitalnih platformi i društvenih mreža, stari fanzini podsećaju da je kreativnost često najjača onda kada nastaje iz entuzijazma, prijateljstva i potrebe za komunikacijom. Stripovi u njima ostaju svedočanstvo jedne kulture koja nije čekala da bude prihvaćena, već je sama stvarala svoj prostor. Baš kao i punk – jer je nacrtano, odštampano i podeljeno, i to najčešće besplatno, u duhu izvornog punka.

Rudolf Weiss

**U prilogu su tri ostvarenja subotičkih strip-autora sa punk i alternativne scene koji su objavljeni u punk fanzinima i u sredjoškolskom listu TRT:*

14. *Strip „Gluvonemi Jozzo” Siniše Nimčevića*
15. *Strip „Izrodi” Damira Pavića-Septica*
16. *Strip „Leteći Holanđanin” Damira Šmita*

GLUVONEMI JAZZ

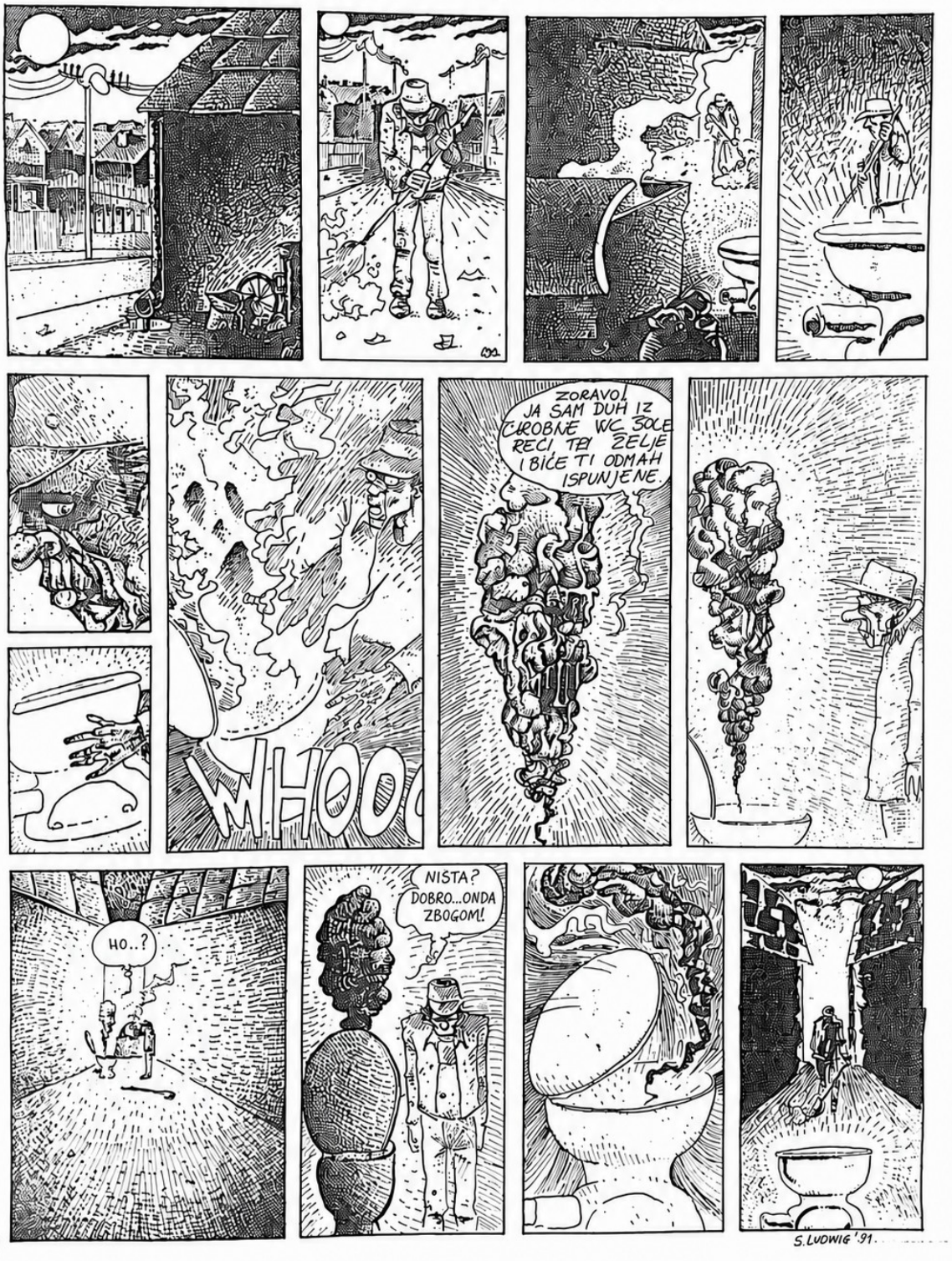

iZRODi
AUTOR:
PAVIĆ
DAMIR
DUGO SAM TE ČEKAO...
VALjDA Mi SE iSPLATiLO.
ZAŠTo si ME ZVAO?
© 1987 – PAVIĆ DAMIR – SEPPIĆ
ŽELiM DSTE. POTOMKA.

NAJTUŽNIJA PRIČA O LETEĆEM HOLANDANINU KOJI JE ŽIVEO U PREDGRADU ČIKAGA

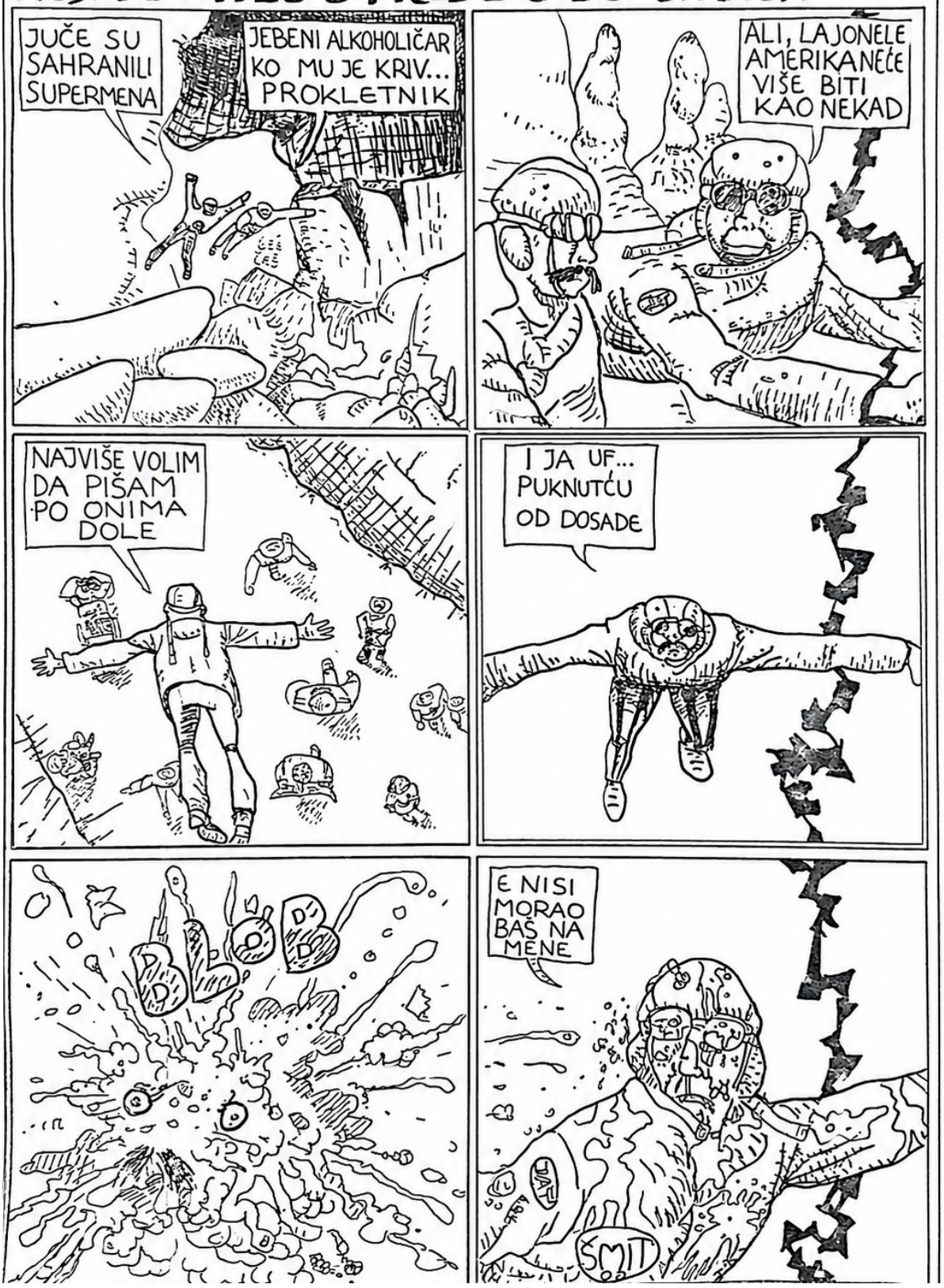
JUČE SU SAHRANILI SUPERMENA
JEBENI ALKOHOLIČAR KO MU JE KRIV... PROKLETNIK
ALI, LAJONELE AMERIKANEĆE VIŠE BITI KAO NEKAD
NAJVIŠE VOLIM DA PIŠAM PO ONIMA DOLE
I JA UF... PUKNUTĆU OD DOSADE
BLOOD
E NISI MORAO BAŠ NA MENE
UAF
ŠMIT

SCUFFY DOGS

Poznati underground bend iz Slovenije mnogo sam radostan sto sam dobio intervju posle 30 godina….planiran je jos 95 e pa evo tek sada citate hehehehe…..

1.Haug drugari kako ste sta ima?

Pa mi smo ok. Ne fali nam ništa osim malo pameti.

2.Sa Vama sam planirao intervju jos devedestih godina a mislim da tek sada ce uroditi plodom,pa dobro ajmo leksikonsko pitanje kako je sve to pocelo,dajte malo veci izvestaj?

U to ti mogu napisat knjigu al čem na kratko.
Sve je počelo več 92 kad smo imali sa Tomotom i Matjažem grupu DNMZ a posle ostali bez bubnjara tako da nismo više svirali. 94 smo se dobili na jednoj fešti i več sledeči dan imali prve vežbe. Bubne je svirao Saša i tako smo radili par meseci kad smo uključili i Boštjana na saxofonu. V početku 95 smo snimili prvu pesmu Nočna kronika za Kompilaciju No border jam. Krajem 95 smo snimili stvari za split LP sa Wasserdicht. Zajedno sa Wasserdicht smo svirali i tur po Njemački. Celo vreme smo svirali koncerte na svim mogučim punk feštama. Kasnije smo snimili novi material i izdali CD sa pesmama is splita i sa novimi pesmama. U 2002 snimili smo material i izdali 2 CD. Malo posle toga došlo je do pavze. Dobili smo decu, trebalo radit za preživet …. A 2009 opet ideja da sviramo a kad smo dogovarili umro Ivan. On je bio basista na drugom cdju. Tomo si sjebo ruku tako da nije mogo više svirat gitaru i tad smo odlučili da uzmemo još jednog gitarista i če Tomo samo pevat. Sve je bilo lepo do 2014 godine kad je Tomo obolio i umro tada smo prestali za 10 godina. Za 10 godišnicu smrti od Tomota smo napravili koncert v Gorici. Poslednja postava što je svirala s njim i pozvali smo još Boštjana na saxu a ja na vokalu. Imali smo se dobro i odlučili da imamo još stvari za odsvirat. I sada idemo dalje

3.Vasa muzika je PUNK sa raznoraznim primesama,ima hc,regea,ska,ima I truba,saksofona…...ko pise textove a ko pravi muziku?

U osnovi smo punk band a zašto ne radit malo drugačije. Nikad nismo imali trube. 2 gitare, bas i bubni i saxofon. Saxofon je snimen samo na pesmama za split LP a sada če bit opet na novim stvarima što sada radimo.
Pesme radimo praktički svi. Neke napisao Tomo, neke ja i Matjaž i Erik i Oliver a neke svi na vežbama. Neko donese idejo a onda svi zajedno uradimo aranžma

4.Koliko je promena sastava bilo od devedestih do danas?

Puno hahahha.
Počeli smo Tomo na gitari i vokalu, Matjaž na basu, Saša na bubnih i Andraž na gitari i vokalu. Tokom vremena ostali smo samo Andraž i Tomo ostalo se sve promenilo.
Sad posle 2024 postava je Edvin bubni, Erik gitara i vokal, Sošo bas, Boštjan sax i Andraž gitara i vokal. Na web stranici imamo sve ko kada ako nekoga zanima.

5.Vasi textovi su u glavnom anarhisticki da li je moguce ostavariti anarhiju u ovakvom sjebanom svetu?

Trebaš znat da mi smo deca rodžena još v jugi. Sečam se kad je umro Tito, raspada Jugoslavije dolazka jebene demokracije. Doživeli smo puno stvari. Svirali smo punk več za vreme juge. Promenio se sistem al sranje uvek isto. V Sloveniji v 35 godina se nije promenilo ništa. Uvek isti

kradu. Mi samo pevamo što vidimo. Ima sranja pevamo o sranju. Nije to anarhizam mi samo opozaramo ljudi da možejo živet bolje. Ne možeš uradit anarhiju jer ljudi još nisu spremni. Previše ljubavi prema materialu i ne prema ljudima. Samo pare šuškšušk.

6.Koliko ste kaseta,lp,cd izdali do sada I koji su?

Izdali smo
split LP sa Wasserdicht kod Jaywalk records
Singl 7¨ Nuclerar Sun Punk
CD kod Nuclear Sun Punk
Drugi CD (black) Front rock
Cd kompilacija sa svim pesmama 2013 Front rock
Lp Live Mknž

7.Punk scena u Sloveniji sada I 90`tih?

Kad smo mi počeli v početku 90 punk scena nije bila jaka v Sloveniji. Alternativa bila ali il hardcore ili bendovi u stilu Fugazi / No means no. Nije bilo pravog panka. Posljije bilo puno bolje počelo radit puno punk bendova i bilo ljudi na koncertima. Danas neznam jer nisam puno na sceni. Kad sviramo ima ljudi. Svirali smo sa nekoliko prespektivnih mladih punk bendova tako da mislim da če scena još radit.

8.Jeste nastupali na festivalu Monte Paradiso?

Pula je Pula. Pula je PUNK. Hahahahaha.
Na Paradisu smo svirali mislim da 5 puta. Svirali smo kad je bio na Tvrdžavi, Kad je bio jedan večer v Uljaniku i svirali smo v Rojcu. Ove godine opet sviramo. U Puli je uvek bilo lepo, uvek dobra publika i dobri organizatori.

9.Sta mislite o Punk holidayu da li nije malo komercijalan?

Jeben problem danas v tom jebenom kapitalizmo je da bez pare krepaš. Dečki to rade za pare, nije to DIY oni žive od toga. Danas ti je sve komerciala malo ima Diy stvari ko nekada. Ako neko želi nek ide, ja ne idem.

10.Jel ste aktivni jel svirate koji je koncert bio najposeceniji?

Mi sviramo i imamo se fino. Koji koncert zavisi kako gledas. Svirali smo na nekim festivalima kde bilo 15 hiljada ljudi al ne zbog nas. Sa Nofx za 5 hiljada ljudi. A da smo svirali sami v Gorici za 1000 ljudi

11.Jel spremate neki novi materijal?

Sad imamo več uradenih par stvari a spremamo i novo. Trebamo dobit vreme da idemo v studio da snimimo.

12.Fanzini danas I pre 30 godina?Jeste culi za Punk Forever fanzin?

Nekad nije bilo neta pa smo čitali Maximum rocknroll i Platfuzz i Dixie a kasnije 13. Brat. A

danas nemam pojma nisam ni znao da neko još radi fanzin mislio sam da so svi moderni pa ono blog na netu ahahahha

13.Hvala za intervju za povratnicki fanzin Punk forever!Poruka?

Ne pusti da te sjebu. Stay pozitive stay punk

GURU GHAGI URGH!!!

Koji je tvoj izgovor što tvoj bend nema spotove? A ako ih imate, koji je izgovor što ih nema više?

Grupa URGH! je napravila jedanaest spotova za godinu dana. To je bilans promocije novog albuma koji se zove Posle pandemije, pre Trećeg svetskog rata.

Ako smo mogli mi, možeš i ti.

Materijal je uglavnom sniman telefonom i na njemu montiran, a završni proizvod je najlepši za gledanje upravo na telefonu. Jer, od mladih naraštaja smo naučili nekoliko bitnih stvari.

Prvo, da bi se napravio dobar vizuelni sadržaj, danas je dovoljan telefon sa pristojnom kamerom.

Drugo, na internetu se ne traži tehničko savršenstvo, već sadržaji koji privlače publiku i drže pažnju.

Treće, DIY je realnost interneta, a mi smo na takvoj sceni nastali pre 35 godina.

I četvrto, a verovatno najvažnije, za promociju muzike odavno više nije dovoljna pesma ili koncert.

Šta je uopšte spot danas?

Mnogi ljudi i dalje imaju predstavu da je to ono kada se bend ponaša pred kamerama kao da je na koncertu dok u pozadini gruva plejbek. Dakle, kao ono što smo gledali na MTV-u krajem prošlog veka. A da situacija bude još bizarnija, MTV više ne postoji, barem ne u obliku kojeg se sećamo.

Uz to neko kaže spot, neko kaže video, neko kaže *visual*… postoji nešto što se zove *visualizer*, na Instagram-u su *Reels*, na YouTube-u *Shorts*, a TikTok je kategorija za sebe.

A sve vreme odgovor na pitanje je bio jednostavan. Šta je spot? Spot je ono što ti želiš da bude.

Ako želiš da otvaraš usta na plejbek pred kamerama, to je to. Ako imaš umetničke ambicije, možda bi napravio kratak umetnički film, to je to. A ako bi da se igraš veštačkom inteligencijom, to je to. Takoreći *#toeto.*

Grupa URGH! je isprobala sva tri pristupa. Ako smo mogli mi, možeš i ti.

Koliko treba da košta sport?

Onoliko koliko si u mogućnosti.

Ako imaš budžet ili poznaješ profesionalce koji će za tebe da naprave nešto vrhunsko, samo napred. A ako nemaš, seti se da na smartfonu imaš kameru o kojoj smo pre dvadesetak godina mogli samo da sanjamo. Dakle, izvadiš telefon, snimaš, posle izmontiraš materijal u nekoj od besplatnih onlajn aplikacija.

Ne dozvoli da novac sputava tvoju kreativnost.

Zašto uopšte spot?

U vremenu kada je internet ušao u sve pore svakodnevice nije dovoljno imati dobru pesmu. S obzirom da čitaš fanzin, pretpostavljam da si se već povezao sa istomišljenicima na sceni. Spot će samo pomoći u toj komunikaciji.

Zašto je spot potreban?

Zbog promocije. Ako ne promovišeš svoju muziku, niko neće.

Spot sam po sebi nije potreban, pogotovo što je dovoljno da kačiš kratke sadržaje na društvene mreže. Ali s obzirom da čitaš fanzin, pretpostavljam da te ne zanima da budeš influenser.

Spot nudi mogućnost da uradiš nešto kreativno i da publici pokažeš da si spreman da se potrudiš oko svog benda. Spot je za sadržaje na društvenim mrežama isto što i album za pojedinačne pesme. Publika konzumira muziku brzo i kratkoročno. Zato je logično da im ponudiš seriju pojedinačnih pesama. Album je celina koja publici pokazuje tvoj trud i predanost.

Kažu da ako želiš da okačiš sadržaje na internet treba da su kvalitetno urađeni i da obrađuju teme koje ljude zanimaju.

Međutim ako pogledaš sadržaje koji imaju puno pregleda, videćeš da se kvalitet danas na internetu ne odnosi na formu i sadržaj, već samo meri zainteresovanost gledalaca. Što više pregleda, viši kvalitet.

Uz to, ozbiljni igrači ulažu u promociju i imaju ljude koji rade za njih. Nemoj ni da pokušavaš da kopiraš ili nadmašiš uspešnije kolege. Nećeš uspeti.

Ali, čak i u okruženju u kome algoritam favorizuje sadržaje sa plaćenom reklamom, ti si u prednosti. Iako se oslanjaš na smartfon, *gimbal*, GoPro ili šta već koristiš za snimanje, Lo-Fi DIY pristup dozvoljava potpunu slobodu. Možeš da radiš bukvalno šta hoćeš. Zato iskoristi priliku i pronađi autentični kreativni izraz. Jer, marketinški stručnjaci kažu da je maksimum koji možeš da izvučeš na tom nivou stvaranje male zajednicu koja aktivno prati tvoj rad. Ona vredi više od puno površnih pratilaca.

Uostalom, najgore što može da se desi je da se priključiš ljudima koji na društvenim mrežama pričaju sami sa sobom. Otprilike kao autor ovih redova.

Kad smo kod marketinga, teorija kaže da svi tvoji napori treba da vode ka konverziji, tj. prodaji nosača zvuka, mrč-a i karata na koncertima. Nemoj da te obeshrabri neuspeh na tom planu. Kada promovišeš alternativnu niskobudžetnu muziku, radiš za slavu i večnost. Evo malog primera na tu temu: Najpoznatije pesme grupe URGH! su postigle uspeh upravo zbog spotova pravljenih krajem prošlog i početkom ovog veka.

Pogledaj na YouTube-u svih jedanaest spotova koje smo napravili u okviru promocije novog albuma, možda te inspirišu ili motivišu da budeš kreativan.

Ako smo mogli mi, možeš i ti.

Pozdrav,
guru Ghagi

INTERVJU SA GRUPOM OTVORENI PRELOM

1. Kako i kada je bend Otvoreni prelom nastao i šta vas je spojilo?

Prvo da pozdravim tebe Rudolf, kao sagovornika i sve čitaoce fanzina Punk Forever! Velika čast mi je da odgovaram na tvoja pitanja. Bend Otvoreni prelom je nastao u decembru mesecu 2007-e godine. U tom periodu sam radio u jednoj fotokopirnici u centru grada. Pozvao sam tada Simketa (Milan Simić) da ponese gitaru i dodje do fotokopirnice nakon završetka radnog vremena. Stavio sam na sto papire sa već napisanim tekstovima pesama. Tu i tada počinje priča o Otvorenom prelomu i tu nastaju naše prve autorske pesme. Poznavao sam Simketa od ranije i kada sam odlučio da oformimo bend, bio je slobodan i nije svirao ni u jednom bendu. Prihvatio je moj poziv i tako je sve krenulo.

2. Koji je bio vaš prvi koncert i kako je prošao?

Prvi koncert je bio početkom januara 2009-e godine. Svirka je održana u klubu Zeppelin u Senti. Sa nama su još nastupili Lepra iz Sente, Agitator iz Sombora i legendarni Pogreb X iz Vinkovaca. Koncert je prošao jako dobro. Bili smo "ludi" od uzbudjenja i adrenalina zbog prvog nastupa. Svi prisutni su bili veoma zadovoljni i razigrani, a ludilo je kulminiralo kada je na kraju večeri na binu izasao Pogreb X!

3. Zašto baš anarcho-hardcore punk – šta vas je privuklo tom zvuku i ideji?

Nema tu nekog specijalnog objašnjenja. Kada smo počeli da pravimo naše prve autorske pesme, cilj nam je bio da to bude čvrsto i sa jasnom porukom i da zvuči onako kako bi mi želeli da zvuči neki bend kada mi slušamo od dole iz publike. I dan - danas sam ubednjenja da je u celoj priči najbitnija poruka kroz tekstove pesama. Tematika u većini pesama jeste antisistemska i uperena je protiv njihovog "aparata", te vojne i policijske torture i raznih vrsta nepravdi koje tlače običnog čoveka.

4. Kako biste vi opisali svoj zvuk nekome ko vas nikad nije čuo?

To je dobro pitanje. Brzo, čvrsto i možda na momente pre agresivno. U sustini, iskreni smo i besni i to je možda pravi opis i odgovor na tvoje pitanje.

5. Da li je punk za vas politički ili više lični izraz?

Ajmo da budemo realni. Danas je skoro sve oko nas jeb..a politika. Gde god se osvrneš, ne moguće je pobeći od nje. Naravno da nas mnoge stvari iritiraju. Posebno stvari koje imaju dodirnih tačaka sa politikom i odražavaju se na naše živote. E sad...poruke, stavovi i tekstovi pesama jesu izraz našeg

nezadovoljstva, koje je proisteklo dugogodišnjim nagomilavanjem sra..a usled vodjenja totalno pogrešne politike, koja je pogubna za nas obične, male ljude. U tekstovima i porukama se prepoznaje naš lični izraz i mišljenje o svemu navedenom. Rekli bi u narodu "Prosto k'o pasulj" :)

6. Koje teme vas najviše pokreću kada pišete tekstove?

Uglavnom su to teme o odbojnosti prema nepravdi, koje se dotiču razlika medju ljudima, (bilo kog oblika) ugnjetavanju slabijih, ne brizi i uništavanju biljnog i životinjskog sveta oko nas. Kapitalizam, nejednakost, policijska brutalnost, medijski mrak, zloupotreba religije i svih oblika sistema unutar države kao veštačke tvorevine.

7. Koliko je DIY filozofija važna za vas?

DIY jeste nas put koji smo odabrali. Unutar DIY (Do It Yourself) koncepcije postoje lepe stvari i segmenti koji kreativnim ljudima daju mogućnost iskazivanja i funkcionisanja van ovovremenskih formi napredne i izveštačene komunikacije, delovanja i inteligencije. Ne postojeća pravila i totalna sloboda izražavanja u slikarstvu, muzičkom delu (muziciranju, izradi omota, plakata, itd.) Sloboda govora i mišljenja, treba biti zagarantovana!

8. Kako nastaju vaše pesme – haos u garaži ili planski rad?

Što se tiče tekstova, pišem ih po nadolazećoj motivisanosti i trenutnoj inspiraciji. Muzički deo radimo svi zajedno na probama. Dugo vremena nismo radili na novim pesmama i mislimo da je konačno došao trenutak da se prihvatimo "posla" i poradimo na novim pesmama za novi album. Pre više od dve godine smo izbacili nekoliko singlova i taj period delovanja i kreativnosti nam je baš prijao.

9. Koji bendovi su najviše uticali na vaš zvuk?

Puno bendova se slušalo i gledalo. Svako od nas u bendu, verovatno ima neke svoje poglede na to. Direktne i iskrene bendove, sa čvrstim i ispravnim stavovima, te brzim i agresivnim muziciranjem kao podloga na direktne tekstove. Britanski punk je prednjačio, kao i skandinavska škola hardcore punka su bili najprisutniji. Naravno, neki od naših članova benda vole i slušaju neke trash i death metal bendove, što se jako dobro odražava na naš zvuk, jer su uneli potrebnu "masnocu". Ljudi koji posećuju naše koncerte nas vide i doživljavaju kao neku muzičku mešavinu hardcore punka i crossovera. Pominje se tu Chaos UK, Disorder, AusRotten, itd.

10. Kako vidite punk/hardcore/anarcho scenu trenutno?
Ovo pitanje je baš široko. Zavisi, ako je pitanje usmereno i misli se globalno ili na scenu na našim prostorima. Imali smo prilike da putujemo i sviramo bas dosta po evropi. Svirali smo do sada u 12 zemalja i čekaju nas po prvi put koncerti u Finskoj, Poljskoj i Makedoniji. Ovo govorim iz razloga, jer smo videli raznih mesta, klubova, skvotova i ljudi. Ima svega u belom svetu! Zastupljeni su razni bendovi, udruge i organizacije. Sa te tačke gledišta, možemo reći da ima i živi sve navedeno. Na našim prostorima je isto zastupljena gomila bendova koji podpadaju pod hardcore punk. Tako da bi mogli konstatovati da smo i dalje živi. Možda malo manjim intenzitetom, nego po evropi, ali se kotrljamo nekako :)

11. Šta najviše nedostaje sceni danas?
Danas najviše nedostaje zajedništvo, solidarnost, te poštovanje. Da li je to sve donelo neko novo "modernizovano" vreme, gde se sve dobija na klik i radi zbog lajkova, ne znam. Odrastao sam uz one prve generacije pankera. Nije bilo interneta, mobilnih telefona i nekako je sve drugačije funkcionisalo i izgledalo. Druženje je bilo iskrenije, a ne preko ekrana mobilnih telefona i kompijutera, gde su obično svi najpametniji i najhrabriji, a to u stvarnosti ne odgovara istini, te stvara lažnu sliku, ne samo scene, nego i čovečanstva uopšte. Dodao bih da u Srbiji ne postoji niti jedan aktivan skvot. Generalno, manjka prostora za svirke i to je tužna realnost.

12. Najbolji koncert koji ste odsvirali?
Najbolji koncert koji smo odsvirali? Uhhh... za koji dan sledi jubilarni 250 koncert i bilo je tu raznih svirki. Dobrih, manje dobrih i vrhunskih izvedbi. Ko kaže da im je svaki koncert bio vrhunski, laže. Mi smo imali dobrih i zapaženih nastupa sa kojima smo bili zadovoljni i na koje smo izuzetno ponosni, ali je bitnije kada to drugi kažu. Samopromocija i reklama je kontraproduktivna, jer ljudi to vide, čuju i osete i ne možes zeznuti ljude. Sve u svemu, mi smo zadovoljni do sada učinjenim i postignutim, a sada je na nama da to održavamo i da se nadogradjujemo, što i nameravamo. Drugi će dati svoje mišljenje o svemu tome, a mi smo spremni da prihvatimo kritiku, ali i pohvale, naravno, ako ih zaslućimo.

13. Najluđa situacija na turneji?
Najludja situacija na turneji bi možda mogla biti ona, kada smo pre desetak godina krenuli na svirku u Slovačku tj. u Bansku Bistricu. Bez ikakve mape i uredjaja za navigaciju. Naš tadašnji bubnjar Tamaš je sve vreme govorio da je sve ok i da zna put i gde idemo. Medjutim, nije bilo tako...hahaha. Sve vreme nas je pratilo olujno nevreme i loša vidljivost nam nije išla na ruku. Umesto u Bansku Bistricu, obreli smo se nadomak Beča, hahaha. To je nekih 250km od zadate lokacije. Uspeli smo da se organizujemo i da stinemo u klub Bosorka u Banskoj Bistrici. Sutra dan smo išli u neka brda u Slovačkoj, po našeg drugara (one man band Daša fon Flaša, koji je trebao da nastavi sa nama dalje za Česky Tešin u Češkoj Republici. Zaglavili smo se u brdima u blatu do guše. Na kraju su došli neki drugari da nas izvuku sajlom. Ludilo totalno :)

14. Kako balansirate bend i 'normalan život'?
Vrlo lako i jednostavno. Otvoreni Prelom je od prvog dana nastanka u kući i član je moje porodice i života. Takodje, članovi benda su moja braća i familija. Uostalom, to svi odavno znaju i tako nas i gledaju. Naravno, u svakoj porodici ima dobrih i onih malo rdjavijih članova, hahaha. Ali to je možda tako i normalno. Diraj u mene ili u šta god hoćes, ali probaj da dirneš u familiju (bend) jebo si čvorka. Samo odjebaus i to je to, haha.

15. Da li verujete da muzika može nešto da promeni?
Muzika prenosi stavove i moćne poruke. Možda nije alatka sa kojom se rešavaju stvari, ali je sigurno da je pokretačka snaga. Pogotovo u pank pokretu, gde su prevashodno tekstovi pesama bili od početka tu da prenesu poruku, stav, nezadovoljstvo ili nešto drugo. Muzika bi trebala da ujedinjuje ljude i otvara oči.

16. Gde je granica između autentičnosti i 'prodavanja'?
Granica se možda prelazi tamo, kada od cele priče, pokusavas da profitiras i stvaraš ličnu dobit. Punk i muzika ne bi trebala da idu u tom smeru. Reklama, samopromocija i stvaranje od sebe nekih "zvezda" je takodje pogrešno. Novčana, fiksna tarifa za nastupe je besramno naplaćivanje za nešto što bi trebalo da bude kontra toga i za šta se zalažemo. Danas imamo gomilu punk bendova, koji ne da žive od toga, nego se bogate. To je totalni apsurd.

17. Kako finansirate bend – sopstveni džep ili nešto drugo?
Bend se isključivo i sto postotno finansira iz ličnog budžeta i džepa članova benda. Nemamo druge izvore, niti nas zanimaju sponzori, donacije raznih organizacija, sl. Svoji smo, jer tako želimo da bude i dobro se osecamo povodom toga , bez pritisaka sa strane.

18. Koliko je teško organizovati turneju danas?
Organizovati turneju, nije špansko selo. Vremenom i godinama se upoznaju razni ljudi i bendovi. Imaš prijatelje svuda i onda je sve mnogo lakše. Ima tu dosta zezancija, jer npr. kada idemo na turneju ništa se ne prepušta slučaju i uvek moras imati plan B, ali i više od toga. Poučeni iskustvom, to jednostavno sve dodje na svoje i postane rutina tj. kao kada kazes "dobar dan" :)

19. Da li radite sve sami (snimanje, izdavanje i spotovi)?
Da, većinom sve sami odradjujemo ili uz pomoć prijatelja i sve je DIY izvedbi. Spot i dalje nemamo, ali možda će i to doći na red u nekoj bližoj budućnosti.

20. Šta je sledeće za bend?
Trenutno imamo dobru i stabilnu postavu i dogovorili smo se da kada se vratimo sa turneje iz Madjarske, Slovačke i Češke Republike, započnemo konačno rad na novim pesmama i snimanju novog albuma. To je sada prioritet, iako smo mi izrazito koncertni bend. Za nas nije draž "zabiti" se u studio i štancati pesme i albume, nešto kao moranje. Više volimo druženje sa ljudima i bendovima, putovanja i što više živih svirki. Ali smo svesni da je itekako došlo vreme i da snimimo nešto novo i osvežimo repertoar. Ljudi koji nas prate i podržavaju, zaslužuju to.

21. Najdraži hardcore/punk album svih vremena?
Najbolji album svih vremena? hmmm... Ima jako puno dobrih albuma i bendova, koje volimo i koji su ponaosob uticali na sve nas u bendu. Opet kažem, mogu govoriti u svoje ime, ne i u ime svih iz benda. Ja lično volim i obožavam skandinavski hardcore punk, pa bi u moru albuma i bendova, možda nešto tu moglo da se nadje u uzem izboru.

22. Najbolji koncert nekog benda na kojem ste bili?
Najbolji i najdraži koncerti na kojima sam bio su Rattus, Mob 47, Riistetyt, Sotatila, itd.
Bend Otvoreni Prelom su:
Darko Robović - bubnjevi
Tihomir Vojnić - bas
Sebastian Nikolić - gitara
Čaba Barlog - gitara i bek vokal
Mićo Krnjac - vokal
Intervju uradio: ***Rudolf Weiss***. Foto i logo iz arhiva benda ***Otvoreni prelom***.

TEKSTOVI PESAMA GRUPE OTVORENI PRELOM

SISTEMATSKA AKCIJA
Ove naše ruke mogle bi se boriti sistematska akcija vlast da se obori
Ispod naših nogu tanak led se lomi stajanje u mestu prema dnu nas vodi
Političke partije i lažna obećanja servirano lepo spakovana sranja

Mračna jutra mi ostavimo njima nama bolje sutra dovoljno nas ima
Državnim organima zubi nek se jurišajmo napred skup je put slobode
Ove naše ruke mogle bi se boriti sistematska akcija vlast da se obori!

TOTALNA AGRESIJA

Uspavana gomila sada svesno propada život nam zagorčava odvratna politika željno bi nas mučila vojska i policija leđa nam okrenula ova naša država
Totalna agresija sistema!
Sva ta ljudska bagra životima upravlja gaze preko leševa, ništa ih ne zanima dok vas ovaj sistem žive zakopava ne brinite braćo moja dolazi anarhija
Totalna agresija sistema!
Uspavana gomila sada svesno propada Život nam zagorčava odvratna politika Željno bi nas mučila vojska i policija Leđa nam okrenula ova naša država
Totalna agresija sistema!

PROTEST

Dal sam budan ili možda spavam Odrešene ruke ja još uvek sanjam Osećam omču oko svoga vrata Stežu sve jače predstavnici mraka!
Negde u tami plačem i ja Kontejneri prazni nema mačaka Zar se ovo zove demokratija Tera me na PROTEST nemam izbora!

RECENZIJE i KONCERTNI IZVESTAJI!!!

ZAGOR - Savez šest plemena
Darko Perović / Moreno Buratini
Veseli četvrtak, 2026.

Ovo sam kupio samo zato što je crtao naš čovek Darko Perović, koji je po iseljenju iz Srbije radio u Španiji, pa se okrenuo italijanima, crtao je Magični vetar i Adama Wilda, a evo ga i rezultat njegovog rada na Zagoru. Epizoda je srećom relativno kratka, 68 strana, pa Buratini nema gde da nepotrebno razvlači priču i kupuje vreme. Crtež je bolji deo stripa, veći deo se dešava noću i

Perović je tu atmosferu odlično pogodio. Kolor je takođe dobar, ovo je otrpilike priča iz ranog perioda Zagoreve istorije, pa je i sam Patring Viling solidno mlad, a zapravo je Perović najviše muke imao upravo sa crtanjem Zagora. Ostatak je više nego dobar, a sama priča je podnošljiva uz par dramaturških obrta koji su tipični za ovo vrstu stripa. Ima i nešto dodatnog materijala na kraju i sve u svemu ovo uopšte nije loša investicija za ljubitelje Duha sa sekirom.

Gusle ponovo odjekuju svemirom
Wostok i prijatelji
Drvarska 12, 2026

Dve godine od Sabranih gusli u svemiru, Wostok i drugari se vraćaju još luđi i otkačeniji. Priča o Stojanu kreće posredno još 1991., da bi prve table bile nacrtane 1997., a sada smo nakon što je i Mebijus lično, istina nesvesno, uzeo učešće u prvom albumu, dobili i nastavak, slične debljine i pakovanja. Opet gomila crtača u ovom nadrealnom stripovskom džem sešnu čija potpuno isčašena narativna nit vijuga do granica apsurda. Povremeno genijalno duhovit, nastavak Gusli je za koju nijansu vizuelno slabiji od prethodnika, ali potpuno ima smisla i savršeno se uklapa u Wostokov isčašeni univerzum. Za sve fanove Wostoka ovo je obavezno!

Kapetan Miki - Smukov signal
Golconda, 2026

I Miki se vratio na kioske, mada se godinama unazad moglo kupiti i neko hrvatsko izdanje većeg obima od ovog Golcondinog. Kapetan Miki je krajem sedamdesetih i početkom osamdesetih harao ovdašnjim tržištem, pa ne čudi da su mu se izdavači i kasnije vraćali. Najnaivniji od svih stripova koji su izlazili u edicijama Zlatna Serija i Lunov Magnus Strip, Kapetan Miki je ciljao na najmlađu publiku, budući da je noseći lik dobrano maloletan. Autori su se dosetili da se publici približe sa junakom koji nije odrastao čovek i samim tim je bliži ciljanoj publici. Strip je počeo da izlazi početkom pedesetih i u rodnoj Italiji je požnjeo solidan uspeh. Golconda je krenula od početka i videćemo koliko će istrajati. Rane epizode donose tipičan EsseGesse crtež i manirizam te očekivano razvučenu i predvidljivu priču, povremeno na granici čitljivosti. Paradoks je da danas Kapetanija Mikija najverovatnije kupuje po godištu starija čitalačka publika.

NAPALM DEATH
Kragujevac, Arsenal fest, 25.6.2026, Garden bina

Od prvog dana Arsenal festa sam sticajem okolnosti uspeo da ukačim samo Napalm Death. Ostaje žal za Cocney Reject i The Cardigans, ali su se Barni i ekipa potrudili da ulepšaju veče prisutnima u skoro punom Gardenu. Zvuk je bio vrlo dobar sem što je tonac odlučio da nema potreba da publika čuje šta bubnjar svira nogama. Umesto Šejna koji ima pankreatitis je bio zamenski basista što je svakako šteta, mada je bend i ovako zvučao dobro. Što reče KBO! Vujić, Barni je već godinama ko maneken u finoj fizičkoj kondiciji sa nekom fensi frizuricom. Očekivano je dosta pričao između pesama, pretpostavljam da bi došao do daha. Na početku uglavnom novije pesme, hitovi u drugoj polovini i za kraj Nazi Punks Fuck off. Nekih sat vremena svirke, ne tako napucano kao na Exitu 2006, kada sam ih jedini put gledao, ali i dalje dosta dobro, pomalo i rutinski, ali ne mari. Lepo je i ohrabrujuće kada čovek ove 2026. godine može na sat vremena od svoje kuće da pogleda Napalm Death na živo.

MOTORHEAD - The Manticore tapes
Sanctuary, 2025

Još jedno u nizu posthumnih izdanja za Lemijevu družinu. Ovoga puta je reč o snimcima sa samog početka karije iz perioda nakon snimaka za On parole album, a pre prvog zvaničnog albuma. Dakle, pesme su iz tog perioda, kvalitet je solidan, suštinski ih nema više od 6-7, a do kraju su alternativne verzije i tejkovi, te dva lajva iz blago kasnijeg perioda, tj. iz 1977. godine. Ovi snimci su nastali u pokušaju da Motorhead nađu izdavača, ali je tip koji je došao da ih sluša pobegao nakon par pesama zgranut zvukom benda i publikom (Anđeli Pakla na motorima). Zanimljivo da ih je isti čovek potpisao dve godine kasnije za Bronze records. Nema ovde ništa epohalnog, ali je za fanove Motorheada sasvim slušljivo i prijatno iskustvo. Omot i buklet su fino ispali i sadrže između ostalog i vrlo detaljan tekst o najranijim danima benda. Za die hard fanove više nego preporučljivo.

JOHN FOGERTY - Legacy: The Creedence Clearwater Years
Concord, 2025

Za svoj osamdeseti rođendan John Fogerty nam je podario album novih verzija svojih najvećih hitova. Ovakve stvari su mnogi pre njega radili i rezultati su po pravilu bili u korist originalnih snimaka i verzija, pa je tako i sa Fogertijem. Čuje se da je uložen ogroman trud u rekonstrukciju zvuka i atmosfere, ali naprosto je nemoguće postići lepotu i sjaj originalnih pesama koje su među najlepšim uopšte napisanim u celokupnoj istoriji rokenrola. Ove nove verzije mogu prevariti nekoga ko je površno upoznat sa opusom Kridensa, ali upućenije fanove teško, a takvih je kod Kridensa na milione. Sa druge strane, ako je neko zaslužio da ponovo snima svoje stare stvari, to je upravo Fogerti koji je imao jedan od najgorih ugovora ikada u popularnoj muzici i koji je tek pre par godina dobio nazad prava na svoje pesme. Album koji možete izvrteti par puta i onda se lepo vratiti originalnim Kridens albumima.

STALE

THE HATMIRES, концерт,

``White Rabbit`` 09.05.2026. Крагујевац

``White Rabbit`` је угоститељски објекат у главној улици у Крагујевцу (Краља Александра Карађорђевижа бр.92) дванаестак минута од самог центра. У скорије време, постао је познат по организацији концерата, квизова, ди-џеј тематских вечери, једноставно, постао је обавезно место за нешто другачије. Води га руски пар,Екатерина и Сергеј (ако сам добро упамтио имена) емигранти из Санкт Петерсбурга (Питера) и то раде сасвим добро, са обзиром да пре нису имали нимало искуства у том послу. Загризли су у непознато, и успели !

У суботу, 09. маја, ту је свирао бенд из Панчева, THE HATMIRES, најављен као ``стонер хард арт глем панк психоделија`` и као ``стонер арт`` рок. Руку на срце, то је зато што би они сами желели да су стонер рок, док у самој музици то

није много приметно. Они су, заправо, рок бенд, помало неуобичајен, али ипак више `класични`` рок и хард рок са мирисом шездесетих.
Квартет наступа у саставу:

Лука Јовановић Џивџановски (?) – глас и гитара

Матеј Јовановић – аналогни синтисајзер

Александар Хаџихристос – бас гитара

Сретен Стојков – бубњеви.

Нема сумње да знају да свирају, владају инструментима сасвим солидно. Међутим, за сада им недостаје хит, песма која би се памтила и била популарна. Извесна доза научно фантастичних тема које су присутне у њиховим песмама је занимљива, али сва та прича о људима-гуштерима некако не пије воду, убија саму себе јер није убедљива, а нема ни довољан самокритички помак од свакодневне реалности до пуке фантазије. Мислим да би постигли више кад би одбацили такве теме, или да их прикажу више софистицирано! Јер сви живимо у стварном свету, а ко је од нас икад видео људе-гуштере? Нико. Уз то, на памет ми пада филм ``Скенерс`` и још неки слични филмови о ванземаљцима у људском обличју.
White Rabbit може да прими 50 људи, а кад уђу 51. и 52 по реду, већ постаје тесно. Ипак, било је само око двадесетак људи, а нису се плаћале улазнице, већ се скупљала добровољна донација ``ко колико да`` - што, наравно није и неће никад бити решење за бенд, али за бендове који хоће само да свирају, и немају жеље да зараде , то је још увек добра опција, да би стекли искуство и самопоуздање. Постоје од 2019, а 2022. снимили су први албум који можете наћи на Бендкемпу. Уз неке измене у тематици песама, и ако напусте да певају

на енглеском, и почну да певају на српском, предвиђам им лепу будућност!Slika Predrag Petrovic Petko

КБО! концерт, ``Ливница`` 13.06.2026.

``Ливница`` је угоститељска радња,регистрована као ноћни клуб, где се одржавају рок концерти, журке, и слично. Налази се у индустријској зони, недалеко од ``Стокомака`` у Нишу, у једној адаптираној згради бивше Машинске индустрије Ниш, једног од пропалих гиганата услед санкција половином 90-их, Свуда около су празне хале, разваљених врата, пуне ђубрета и разног шута, да је то жалосно видети.
У истом простору је наступила и Звонцекова биљежница пре око 5 и по месеци.
Предгрупа су били трио ``Spanish Fly`` нова нишка панк група, чији је ово био други концерт. Дечаци

средњошколци нису лоши, наравно, морају још да се кале и да вежбају, а и да промене глупаво име које им не пристаје, мада се издалека надовезује на секс тематику њихове песме `` Имам страх од дебелих жена`` ! Одсвираше десетак песама у 30 минута, што је солидно. Звук им се креће од аматерског панка до хардкора, имају једну баш добру песму, али нисам разумео речи, штета. На концерт је дошло десетак њихових другара и другарица из школе, од којих је пола гледало само њих, као да их испоштују. Иначе, концерт је био слабо посећен, изгледа да је Фејсбук и Инстаграм реклама недовољна. У ствари, главни разлог је незаинтересованост публике за концерте, лењост, и летаргија. Цена улазнице била је 1000 динара, што је минимум да се из Крагујевца допутује до Ниша и да се концерт минимално исплати. А нешто мислим, пиблика је размажена, даће пре 5000 или 6000 динара за неку иностране квази ``атракцију`` па и 10 хиљада се наплаћује за разна срања, али неће публика домаћа да плати 1000 динара за стари добри домаћи бенд, а то је 2 одвратне кутије цигарета или 3 пива у неком кафићу. Е кад нећете, седите код куће и зевајте, пушите цигарете и пијте пиво, морони једни! Око 22:30 излазе КБО! Са новим гитаристом Луком из Чачка, који је свирао пре у неколико бендова, између осталих и у ``Deadly Mosh``

После наступа у Београду у Запа бази, ово је његов други концерт за КБО! Лука је компетентан гитариста, и допринеће пуно бенду својим савесним радом и квалитетним свирањем. Иначе, његов отац је свирао и свира у ``Крвној групи`` познатом бенду, чији су чланови били из Београда, Крагујевца и Чачка.

Ово је био још један одличан, онако класичан КБО! Концерт. Све је било одлично, звук, сама свирка, није било проблема никаквих. Осим, што су стробо лајтови и клизни рефлектори заслепљивали публику, али то је недело ``Ливнице`` а не бенда. Људима је

било отежано да прате бенд на бини, стробо лајт рефлектори су се нон стоп лудачки окретали и заслепљивали! Ужас! Једино је слаба посећеност покварила утисак. Навала јефтиног поп-неофолк шунда са разних ТВ и радио станица је обликовала укус публике, која не воли рок ни панк музику. Генерације омладине су обликоване на обрасцу са Пинка, Гранда, разних Ријалитија, и то је сад неповратан процес који је довео до таквог стања да је веома мали број омладине заинтересован за рок музике било ког жанра! Занимљиво је, да медији свих врста дају огроман простор реп и хип-хоп ``музици`` која је у ствари једна врста дегенерисане диско музике и забавњачке електронике разних под-жанрова, тако да је и то постало проблем. Удружени заједно са нео турбо-фолк-поп извођачима , ``диџејеви`` дегенерисаног укуса са разноразном квази-рејв и квази тренс и кознакаквом ``музичком`` булументом узимају простор и наплаћују скупе улазнице за њихове ``наступе`` и журке! Сваки већи град је ишаран графитима који су дело тих накарадних ``хип-хоп-реп`` фанова. Тако да је и тих 40-так посетиоца КБО! концерта исти такав показатељ тог истог јадног стања у свеопштој култури. Нажалост!
Концерт се завршио нешто после поноћи. Одморили смо се, појели кувана јаја, смоки, чипс и сендвиче, попили по неко пиво, ушли у комби и за око 2 сата било смо у Крагујевцу.
Волео бих да поново посетимо Ниш, сећам се много бољих концерата у Нишу, и жао ми је да је тако мало људи било у ``Ливници`` !!!
Fotografisao licno Predrag Petrovic Petko

FESTIVAL „ILUZIJE SLOBODE”

Festival „Iluzije slobode” i ove je godine održan 12. i 13. juna u Bečeju na Šulcovom salašu. Ambijent na ovom salašu je predivan: puno zelenila,

velika površina pod drvećem kao park, pitomi psi vlasnika salaša koji su miroljubivi i druželjubivi u skladu sa celom atmosferom toga mesta.

Fenomenalno su pripremili mesto za ovaj festival. Već kod samog ulaza su sveće u teglama koje su okačene na okolno drveće i prate vas sve do samog salaša. Prolazi se kroz trsku pored kanala. Put je uredan i bezbedan za posetioce. Na samom ulazu na salaš gde se održava festival obezbeđenje je ljubazno i višejezično u skladu sa vojvođanskom tradicijom.

Samo mesto gde je svirka je takođe odlično prilagođeno da se posetioci maksimalno dobro osećaju. Bale sa slamom pokrivene prekrivačima u funkciji

su klupa. Ima ih dovoljno, a tu su i drveni stolovi sa klupama razmešteni po parku. Štandovi sa palačinkama i štandovi sa craft pivom pristojnog kvaliteta su tu da okrepe posetioce.

Prvo veče festivala, 12. juna, nastupili su bendovi: **5 minuta slave** iz Novog sada, **Poručnik Delikates** iz Novog Bečeja, **Smrt razuma** iz Županje/Bečeja/Novog Sada, **Statico** iz Beograda i **Otvoreni prelom** iz Sente.

Ozvučenje je uspelo da isprati bendove pristojnim kvalitetom zvučnog prenosa nastupa sa bine.

Bendovi su se trudili da svako u svom domenu odsvira/otpeva najbolje što ume.

Razgovarajući sa nekim posetiocima festivala rekli su mi da su na njih najveći utisak ostavili **Statico** sa njihovom verzijom hadcora kao i **Otvoreni prelom** sa svojim anarcho-hc-punkom. Potpuno delim taj utisak. Ova su dva benda u onome što rade sam vrh domaće scene. Potpuno ravnopravno mogu nastupiti sa bilo kojim dobrim hardcore-punk bendom iz sveta. Iz **Otvorenog preloma** isijava energija i nedvosmislen utisak da to što rade rade iz srca i dubokog uverenja. Maksimalno uvežban bend koji neumorno svira u zemlji i po Evropi. Tu uvežbanost su nam prezentovali i na ovom nastupu.

Veče prvog dana festivala je proteklo mirno, bez ijednog incidenta ili bilo kakvog akta nasilja. Bravo za publiku i velika, ali baš velika pohvala za ukupan ambijent festivala.

Rudolf Weiss

KONCERT GRUPE „NADE IZ INKUBATORA” U SUBOTICI

Subotička punk rock grupa „Nade iz inkubatora” nastupila je 4. jula 2026. godine u subotičkom kafeu „The Dvorište”, na sceni koju su nazvali „Krematorijum” (kao asocijacija na kultni film „Maratonci trče počasni krug”). Grupa „Nade iz inkubatora” nastala je krajem sedamdesetih godina prošlog veka i spada među prve punk rock bendove u Subotici. Grupa je radila do 1988. godine. Reaktivirala se 2007. godine nastupivši na humanitarnom koncertu u Subotici. Objavili su album „Noću u mom gradu” u Švedskoj 2012. godine, i kod istog izdavača EP „Skalper” 2013. godine. Ponovo su počeli sa radom 2025. godine i od tada aktivno nastupaju.

Bend je 4. jula nastupio pred punom salom. Pružili su čvrst i uigran nastup. „Nade” sviraju punk rock u stilu 1977. i to rade čvrsto i beskompromisno već decenijama. Srećom, nisu upali u zamku novih obrada starih stvari već su ih izveli u originalu, onako kako ih je publika slušala na kasetama i kako ih pamti iz osamdesetih, kada su stekli kultni status na subotičkoj sceni.

Da publika dobro pamti njihove pesme videlo se i po tome što su mnoge pesme pevali zajedno sa bendom. Čvrst nastup pružio je dobru podlogu za pogo od početka do kraja koncerta. Ono što je bilo lepo videti je da je u publici bilo mnogo mladih. Pojavili su se i skoro svi veterani punk rocka u Subotici. I na ovom koncertu se pokazalo da subotička scena ne zaboravlja svoje preminule saborce. Pevač Dragan je pesmu „Zašto baš mi” posvetio preminuloj legeni subotičke punk i alternativne scene, Mirku Stoilkovu-Mirčezu. „Nade” svojim delovanjem zatvaraju magično krug subotičkog punka. Oni su eho kraja sedamdesetih tj.temelja punk rocka, a na te dobro ugrađene temelje koje su „Nade” i na ovom koncertu potvrdile, izniklo je mnogo

dobrih bendova koji piče i žestoku varijantu hardcora, po čemu je i subotička scena poznata u ex-YU. Oduševljava činjenica simbioze starog punk rock zvuka veterana scene i žestokog hardcora koji piče predstavnici nove generacije. Subotička scena živi i ne postoji jaz generacija, i to je nešto što naprosto ispunjava optimizmom. Što bi rekli: ima nade, što su i na ovom koncertu „Nade iz inkubatora” na najbolji način i pokazale.

Tekst i fotke: Rudolf Weiss

KONCERT!!!!

Public Image Limited
John Lydon
Zappa Barka
Ne postoji osoba koja je čula za Punk a da ne zna pojam "Rotten". I ne samo oni koji su se obreli u punk svetu. John je legenda koja hoda. Kao Zagor, samo je on duh.
Imali smo tu jedinstvenu priliku da prisustvujemo PIL performansu u Beogradu i vidimo John-a live....

Ma samo što su izašli na binu, u glavi kreću da naviru raznorazne slike i uspomene dekadama unazad, od prvih punk koraka uz žuti album sa crno/roze slovima, sva ta ludila sa raznih svirki, blejanja ispred skc, akademije, podzemni prolazi, parkovi, bend, instrumenti, pravljenje pojačala, zvučnika.... Sve je to juče isplivalo na površinu u tih sat i po svirke PIL-a.... Gledam u Rotten-a i

pomislim - omg koliko li je tek u njegovoj glavi pohranjeno informacija, događaja, slika..... Od Malcolm-a, Vivienne, Sid-a i da ne nabrajam.... Usponi i padovi, borba za preživeti, buntovnik od rane mladosti.....a onda se setim i da je imao probleme sa kičmom i samim pamćenjem, ali nadam se da je to sve ipak ostalo u nekim folderima u njegovoj glavi.

PIL nije punk u tom smislu reči. Post punk/alternativa/psihodelična varijanta John-ijevog viđenja i pogleda na svet, život, religiju....
Posle razlaza sa ostalim članovima benda Sex Pistols, John se ne smiruje I već 1978 nastavlja svoju priču, stvarajući Public Image Limited. Nizali su se albumi, singlovi, koncerti, a onda je od 1993. Godine nastala pauza, sve do 2009. Kada John nastavlja PIL storiju.

Sa njegovim specifičnim glasom koji je ostao na nivou i u šta smo imali prilike i da se sinoć uverimo, PIL je nešto što je svakako specifično kada je ova vrsta muzike u pitanju. Postava muzičara je naravno recentna doduše ne I nova – John je sa ovim muzičarima već dosta Godina, sa izuzetkom bubnjara. Ali kao i kod Watty-ja - on je taj koji je glavni i da je na bini uz matricu samo - opet je to John Lydon. Kad smo kod matrice - bilo je podrške zvuku na određenim pesmama koja je upotpunila zvuk gitare, basa i bubnjeva. Zanimljivo - gitarista je

svoje efekte ručno prilagođavao, a ne klasično gaženjem pedala. Interesantno svakako. Menjao je instrumente, nije tu bilo samo gitara, već i nekih "mandolina".
Bas je takođe imao svoje prateće džidža bidže za različite boje, po meni je u nekim situacijama bio preglasan i baš onako mutan, ali možda je to tako bilo zamišljeno. Ja bih svakako drugačiji zvuk ganjao.

Bubnjevi kristalno jasni i glasni. Taj zvuk mi se BAŠ svideo.
Karta – 4000 din, online 4200 din, na dan koncerta 6000 din. Neko bi rekao mnogo. Mnogo je kad biju. Za sve ostalo – stvar percepcije I afiniteta. Ja ovo nisam hteo da propustim, John ima 70 godina, ne znam Koliko će se aktivno baviti živim nastupima, a s obzirom da mu Srbija kao lokacija nije baš česta meta – ovo je bila jedinstvena prilika da ga vidim(o).
Svakako jedno veče koje ćemo mi matori da pamtimo kao jedan događaj koji nas je vratio u mladost, a oni mladi da vide kako i " mladić" od 70 godina nije nikako za bacanje.
Tekst napisao I fotografisao: Miomir MIšaxtr Jovanović

RECENZIJA FANZINA

Oops! br.204 i Oops! br.205

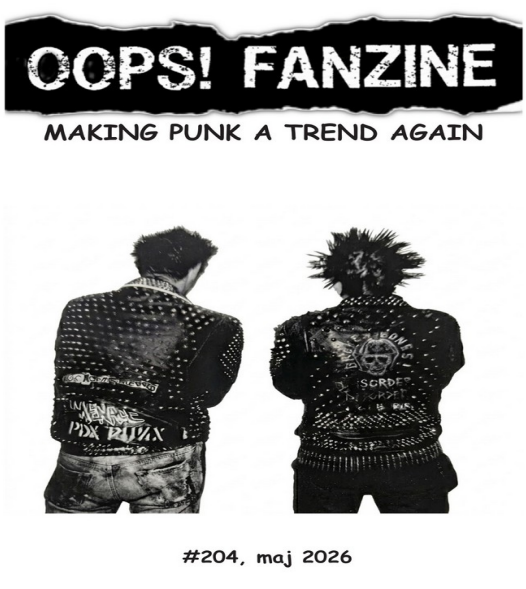

U maju je izašao 204. broj fanzina Oops! koji pravi Dragan Stjepanović-Mačak iz Smederevske Palanke. Sadrži intervjue sa muzičkim projektom “Svedok” i sa grupom Vršnjačko nasilje. Tu su recenzije kao i čitanja vredan tekst Dušana Pralice “Promašujemo li metu?”

U broju 205. iz juna meseca Mačak nam donosi intervjue sa bendovima Otvoreni prelom, i Peripetija. Recenzije su takođe zastupljene kao i Mačkov literarni tekst “Pisma iz udobne fotelje privilegovanog života”. Dobro je što je ponovo ubacio literarni tekst jer time razbija uhodane fanzinaške šeme. Literarni dodaci i stripovi su oduvek predstavljali osveženje u fanzinaškim sadržajima.

Autor ovog fanzina je u uvodniku najavio da će umesto izlaska na mesečnom nivou fanzin ubuduće izlaziti svaka tri ili četiri meseca godišnje.
Sa nestrpljenjem očekujemo nove brojeve ovog čitanja vrednog fanzina.

Rudolf Weiss